

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 10.12.2010
KOM(2010) 733 slutlig

2010/0353 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter

SEK(2010) 1524 slutlig
SEK(2010) 1525 slutlig

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Kvalitetspaketet består av en uppsättning förslag som utformats för att få till stånd en konsekvent kvalitetspolitik för jordbruksprodukter och för att hjälpa jordbrukarna att bättre förmedla information om jordbruksprodukternas kvalitet och egenskaper och särskilda kvaliteter som har att göra med framställningsmetoden samt för att garantera konsumenterna lämplig information. Kvalitetspaketet omfattar följande:

- Ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter [KOM(2010) XXXX].
- Ett förslag till ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 (den samlade marknadsordningen) vad gäller handelsnormer för jordbruksprodukter [KOM(2010) XXXX].
- Riktlinjer för bästa praxis/metoder för utveckling och förvaltning av certifieringsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel [K(2010) XXXX].
- Riktlinjer för märkning av livsmedel där skyddade ursprungsbeteckningar (SUB) och skyddade geografiska beteckningar (SGB) ingår som ingrediens [K(2010) XXXX].

1.1. Motiv och syfte

Konkurrenstrycket på jordbrukare och producenter av jordbruksprodukter ökar till följd av policyreformer, globaliseringen, koncentrationen av förhandlingsstyrkan inom detaljhandeln och det ekonomiska läget. Samtidigt kräver konsumenterna i allt högre grad äkta produkter som framställts med väldefinierade och traditionella metoder. Den mångfald och kvalitet som EU-jordbruket besitter bör därför vara en viktig styrka och konkurrensfördel för EU:s jordbrukare i strävan att tillmötesgå dessa krav.

Om konsumenter och köpare ska kunna få ordentlig information om jordbruksprodukternas egenskaper och om produktionsmetoderna, måste märkningen innehålla korrekta och tillförlitliga uppgifter. Att förse producenterna med rätt verktyg för att förmedla produktens egenskaper och särskilda produktionsmetoder till köpare och konsumenter och att skydda dem mot illojala handelsmetoder är ett centralt inslag i EU:s kvalitetspolitik för jordbruksprodukter.

De flesta verktyg finns redan på EU-nivå. Analyser och diskussioner med olika intressenter har visat att de kan förbättras, förenklas och göras mer konsekventa. Kvalitetspaketet har till syfte att förbättra unionslagstiftningen på kvalitetsområdet men även när det gäller de nationella och privata certifieringsordningarnas funktion, så att de blir enklare, öppnare och lättare att förstå, lättare att anpassa till innovation och mindre tungrodda för producenter och förvaltningar.

1.2. Allmän bakgrund

Sedan 1990-talet associeras unionens kvalitetspolitik för jordbruksprodukter kraftigt till tre unionsordningar, dvs. ordningarna för skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar, för ekologiskt jordbruk och för garanterade traditionella specialiteter. Sedan den gemensamma jordbrukspolitiken infördes har unionens handelsnormer erbjudit en rättslig ram för rättvis konkurrens och en smidigt fungerande marknad. Dessa handelsnormer och -ordningar har under de senaste tio åren kompletterats genom det snabbt ökande antalet certifieringsordningar i den privata sektorn – ordningar som söker garantera konsumenterna värdehöjande egenskaper och kvaliteter och se till att grundläggande normer respekteras genom kvalitetscertifiering.

Under 2006, mot bakgrund av omarbetningen av ordningen för skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar, förband sig kommissionen att längre fram göra en policyöversyn av förordningen och dess framtida utveckling¹.

Under 2007 hölls en stor konferens som samlade alla olika typer av kvalitetsordningar: "Food quality certification—adding value to farm produce" (Kvalitetscertifiering av livsmedel – öka mervärdet av jordbruksprodukter). Konferensen ledde fram till grönboken om jordbruksprodukters kvalitet² från 2008 som gav upphov till mer än 560 utförliga svar från intressenter och användes som underlag för meddelandet om en kvalitetspolitik för jordbruksprodukter³ 2009. Detta låg till grund för nedanstående strategiska riktlinjer:

- Kommunikationen mellan jordbrukare, köpare och konsumenter om jordbruksprodukternas kvalitet ska förbättras.
- Samstämmigheten mellan Europeiska unionens olika instrument för produktkvalitet i jordbruket ska ökas.
- Det ska bli lättare för jordbrukare, producenter och konsumenter att använda och förstå de olika systemen och märkningsbegreppen.

1.3. Gällande bestämmelser

Europeiska unionens lagstiftning erbjuder skydd av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som avser jordbruksprodukter och livsmedel. År 1992 skapades ett harmoniserat regleringssystem för registrering av värdefulla namn på jordbruksprodukter och livsmedel som framställts enligt en specifikation i ett visst geografiskt område av producenter med erkänt kunnande⁴.

¹ Addendum till utkastet till protokoll; Rådets och Europeiska unionens 2720:e möte (jordbruk och fiske), 20.3.2006 (7702/06 ADD1).

² KOM(2008) 641, 15.10.2008.

³ KOM(2009) 234, 28.05.2009.

⁴ Rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 93, 31.3.2006, s. 12), som upphäver och ersätter förordning (EEG) nr 2081/92. Ordningar för geografiska beteckningar har även införts inom vinsektorn, samt för spridrycker och aromatiserade viner.

Inom ramen för ordningen för garanterade traditionella specialiteter upprättades under 1992 ett register över namn på livsmedelsspecialiteter som är av traditionell karaktär antingen på grund av sin traditionella sammansättning eller de traditionella produktionsmetoder som används⁵.

När det gäller handelsnormer finns det en omfattande lagstiftning som framför allt har utvecklats sektorsvis i form av förordningar och direktiv som antagits både på råds- och kommissionsnivå.

Vidare finns det fakultativa kvalitetstermer som regleras inom ramen för handelsnormerna och som garanterar att de termer som beskriver värdehöjande egenskaper eller särskilda jordbruks- eller bearbetningsmetoder inte missbrukas på marknaden utan fungerar som en tillförlitlig källa för konsumenterna när de vill veta mer om en produkts olika kvaliteter.

1.4. Förenlighet med Europeiska unionens politik på andra områden

Kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter är en del av den gemensamma jordbrukspolitik. I ett nyligen offentliggjort meddelande från kommissionen⁶ om politiken under perioden efter 2013 ringar man in flera viktiga utmaningar, bland annat frågan om hur mångfalden inom jordbruket ska kunna upprätthållas på landsbygden och hur konkurrenskraften ska kunna ökas – två områden där kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter kommer att bidra. Politiken är också linje med EU:s prioriteringar i meddelandet om 2020-strategin⁷, särskilt målet att främja konkurrenskraftigare ekonomi, eftersom kvalitetspolitiken är ett av EU:s flaggskepp i strävan efter att skapa konkurrenskraft inom jordbruket. Detta förslag är knutet till och förenligt med konsumentskydds- och konsumentinformationspolitiken, inre marknads- och konkurrenspolitiken samt utrikeshandelspolitiken.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER SAMT KONSEKVENSANALYSER

2.1. Samråd

Det har hållits omfattande samråd med berörda aktörer.

Det viktigaste var samrådet med rådgivande gruppen för jordbruksprodukters kvalitet och grönbokssamrådet⁸ som avslutades med en högnivåkonferens i mars 2009 organiserad av det tjeckiska ordförandeskapet.

Ministerrådet antog slutsatser⁹ om meddelandet vid sitt möte i juni 2009. I mars 2010 antog Europaparlamentet resolutionen "Kvalitetspolitik för jordbruksprodukter: vilken strategi ska användas?"¹⁰. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén antog ett yttrande i januari 2010¹¹ och Regionkommittén i februari 2010¹².

⁵ Rådets förordning (EG) nr 509/2006 av den 20 mars 2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 93, 31.3.2006, s. 1-11).

⁶ KOM(2010) 672 slutlig, 18.11.2010.

⁷ KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

⁸ Från 15 oktober till 31 december 2008

⁹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st10/st10722.en09.pdf>

¹⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2010-0088&language=EN&ring=A7-2010-0029>

¹¹ http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCopinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=EN

2.2. De viktigaste resultaten av samråden

Aktörerna välkomnade i stort riktlinjerna i meddelandet från 2009. De främsta åsikter som uttrycktes anges nedan:

- Förslaget att förenkla ordningen för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar genom att slå samman de två instrumenten (*skyddad ursprungsbeteckning* och *skyddad geografisk beteckning*) avvisades. En sammanslagning av de existerande ordningarna (för vin, spritdrycker, aromatiserade viner och jordbruksprodukter och livsmedel) sågs som fördelaktigt av de flesta aktörerna, utom aktörerna inom sektorerna för vin och spritdrycker. Kommissionen uppmanades att förenkla, förtydliga och rationalisera ordningarna ytterligare samt främja erkännandet av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar internationellt.
- För garanterade traditionella specialiteter uttryckte aktörerna ett i princip enhälligt stöd för ordningens fortlevnad, och betonade dess betydelse och potential för producenter av traditionella produkter som inte kan omfattas av ordningen för geografiska beteckningar. Vissa aktörer önskade en förenkling av ordningen, särskilt genom att möjligheten att registrera ett namn utan att reservera det avskaffas, och en rationalisering. Aktörer som företräder producenter av produkter som omfattas av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar föreslog att ordningen skulle kunna tillhandahålla avsättningsmöjligheter för sådana produkter, särskilt när de används i recept.
- På området handelsnormer välkomnade aktörerna i allmänhet en förenkling av dessa normer, märkning med produktionsort och en vidareutveckling av fakultativa kvalitetstermer.
- Behovet att tillgodose behoven för småproducenter för vilka unionens ordningar för ursprungsbeteckning, geografisk beteckning och traditionell specialitet är för tungrodda togs upp.

2.3. Konsekvensanalys

Efter meddelandet 2009 och de viktigaste reaktionerna på detta utarbetades två konsekvensanalyser i syfte att granska de alternativ som presenterades i meddelandet. Analyserna omfattade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar samt garanterade traditionella specialiteter.

När det gäller geografiska beteckningar gav analysen kraftiga belägg för en ordning för geografiska beteckningar på unionsnivå och den avvisade alternativa ordningar då de riskerar att bli ineffektiva och inte fylla sitt syfte (däribland samreglering och självreglering inom sektorn, inga åtgärder på EU-nivå, skydd genom den internationella Lissabonöverenskommelsen¹³, ersättning med ett system för anmälan av nationella geografiska beteckningar och skydd genom gemenskapens existerande

¹² http://coropinions.cor.europa.eu/CORopinionDocument.aspx?identifier=cd\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=EN

¹³ Lissabonöverenskommelsen om skydd för ursprungsbeteckningar och deras internationella registrering (1958).

kollektiva varumärke (kollektivmärket). Konsekvensanalysen identifierade tillräckliga grunder för förenkling och för att underlätta efterlevnaden genom en sammanslagning av ordningarna för jordbruksprodukter och livsmedel med ordningarna inom sektorerna för alkoholhaltiga drycker, utan att därför ge avkall på respektive systems specifika inslag. Konsekvensanalysen visar emellertid att vissa aktörer motsatte sig denna lösning.

Analysen av prisuppgifter visade att producenternas vinster är högre för skyddade ursprungsbeteckningar (SUB) och skyddade geografiska beteckningar (SGB) än för icke skyddade produkter och att SUB-märket betingar ett högre pris än SGB-märket. Det sammanlagda värdet av jordbruksprodukter och livsmedel som säljs under SUB och SGB uppgår till 14,2 miljarder euro (1997) i grossistpriser, och uppskattas till 21 miljarder euro i konsumentpriser. Vad avser handeln på den inre marknaden saluförs 18,4 % av SUB- och SGB-produkter utanför produktionsmedlemsstaten.

Enligt konsekvensanalysen skulle en sammanslagning av instrumenten för skyddad ursprungsbeteckning (SUB) och skyddad geografisk beteckning (SGB) minska det mervärde som SUB-märket genererar. När det gäller miljöpåverkan visar studien att vissa SUB- och SGB-produkter kommer från lågintensiva jordbruk som associeras med ett högt miljövärde. Dessa SUB och SGB bidrar till den ekonomiska basen för miljömässiga kollektiva nyttigheter. Producenterna kan i lämpliga fall ta med miljövillkor bland de alternativ som får ligga till grund för ett SUB- eller SGB-beslut.

När det gäller **garanterade traditionella specialiteter (GTS)** analyserades tre olika möjligheter: införande av termen "traditionell" som fakultativ kvalitetsterm och avskaffande av det nuvarande systemet, ingen EU-åtgärd och förenkling av den nuvarande ordningen (dvs. att registrering endast ska vara tillåten i förening med reservation av namnet). Konsekvensanalysen visade att de skyddade namnen vid ett avskaffande av GTS-ordningen skulle förlora de ekonomiska och sociala fördelar som EU-skyddet ger, vilket var oacceptabelt både för aktörerna och EU:s lagstiftare. Dessutom konstaterades möjligheten att skydda ett namn på hela den inre marknaden vara en funktion som endast kan bli effektiv om den sker på unionsnivå. För närvarande utnyttjas ordningen för garanterad traditionell specialitet i relativt liten utsträckning, vilket innebär att det endast finns begränsade uppgifter om den. Fallstudier och undersökningar visar att ordningen ger positiva ekonomiska och sociala effekter: bland annat bidrar den till att bevara traditionella produktionsformer, de traditionella metoderna ger tillträde till undantag från vissa hygienkrav och GTS-registreringen ger ekonomiska fördelar i och med att produkternas värde ökar.

När det gäller icke skyddade namn innebär ett avskaffande mycket små ekonomiska eller sociala effekter, eftersom denna funktion kan tas över av nationella eller regionala ordningar, vilket också redan skett med framgång på flera håll: det var därför svårt att i detta avseende motivera en åtgärd från unionens sida på grundval av subsidiaritetsprincipen.

I sociala termer befanns SUB, SGB och TSG bidra till att traditionella produktionsformer bevaras till fördel både för producenter och konsumenter.

Konsekvensanalysen signalerade dock att ordningarna för geografiska beteckningar respektive garanterade traditionella specialiteter båda i stor utsträckning misslyckats

med att dra till sig småproducenter, trots att småproducenterna ofta förknippas med icke-industriella produkter, traditionella metoder och lokal saluföring. EU-ordningarna betraktas dock som tunga att tillämpa och de medför kostsamma kontroller och kräver att produktspecifikationen följs. Därför kommer det att göras ytterligare studier och analyser för att bedöma de problem som småproducenter som vill delta i EU:s kvalitetsordningar möter. Kommissionen kan sedan föreslå lämplig uppföljning av analysresultaten.

När det gäller **handelsnormer** kommer det utöver det konsekvensanalysarbete som redan skett inom ramen för meddelandet 2009 att i mån av behov läggas ned ytterligare sådant arbete i samband med förslagen om särskilda normer inom ramen för de delegerade befogenheter som förskrivs i och med anpassningen av förordning 1234/2007 till Lissabonfördraget.

Konsekvensanalyserna finns på nedanstående webbadress:

http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/backdocuments-links/index_en.htm

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

I den samlande förordningen för kvalitetsordningar för jordbruksprodukter presenteras tre komplementära ordningar (ursprungsbeteckningar och geografisk beteckningar; garanterade traditionella specialiteter; fakultativa kvalitetstermer) inom ramen för en övergripande regleringsstruktur som övervakas av en gemensam kommitté för kvalitetspolitik. Handelsnormerna omfattas av en separat förordning.

3.1.1. Definitioner av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, utom vin, aromatiserade viner och spritdrycker.

Genom förslaget behålls och stärks ordningen för jordbruksprodukter och livsmedel, men det samlar inte ordningarna för geografiska beteckningar för vin, spritdrycker eller aromatiserade viner. Mot bakgrund av de reformer av lagstiftningen på området vin- och spritdrycker som skett relativt nyligen, bör ordningarna hållas åtskilda. Denna fråga kan tas upp till diskussion vid ett senare tillfälle. Under tiden kommer de regler som styr ordningarna för jordbruksprodukter och livsmedel att när så är lämpligt närmas till de regler som gäller för vin.

Nedanstående huvudlinjer är tänkta att stärka och förenkla ordningen:

- Den roll och det ansvar avseende övervakning, marknadsföring och kommunikation som vilar på grupper som ansöker om registrering av namn¹⁴ erkänns.
- Skyddsnivån för registrerade namn och gemensamma EU-symboler stärks och förtydligas.

¹⁴

En sammanslutning av producenter eller bearbetningsföretag som, oavsett gruppens juridiska form eller sammanslutning, arbetar med samma produkt.

- Förfarandet för registrering av namn förkortas.
- Det har klargjorts vilka respektive roller som ska innehas av medlemsstaterna och de grupper som ansöker om registrering när det gäller att se till att de registrerade namnen skyddas i hela unionen.
- Definitionen av ursprungsbeteckning respektive geografisk beteckning ligger nu närmare internationell praxis.

I förslaget rationaliseras registreringsprocessen för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar genom kortare tidsfrister. Vidare klargörs vissa rättsliga frågor och terminologin anpassas till den nyligen antagna lagstiftningen om geografiska beteckningar för vin. Det fastställs också gemensamma minimiregler om officiella kontroller för att säkra att produkten överensstämmer med produktspecifikationen och garantera korrekt märkning när produkterna saluförs. Förordningens tillämpningsområde förblir detsamma (jordbruksprodukter avsedda att användas som livsmedel och vissa andra produkter), förutom att mörk choklad läggs till.

3.1.2. *Garanterade traditionella specialiteter*

Förslaget innebär att ordningen för reservering av namn på garanterade traditionella specialiteter behålls i hela Europeiska unionen, men möjligheten att registrera namn utan att reservera dem utgår. Den funktion som innebär att ge offentlighet åt utan att samtidigt skydda traditionella produkter kan bäst uppfyllas på nationell (eller regional) nivå, och en unionsåtgärd kan därför inte motiveras. Den nya versionen av EU:s ordning för garanterade traditionella specialiteter har förenklats (registreringsprocessen har rationaliserats genom kortare frister, förfarandena har anpassats till SUB och SGB) och målinriktats i flera avseende: traditionskriteriet har utsträckts till 50 år (från 25 år tidigare) för att stärka ordningens trovärdighet, ordningen begränsas till färdiglagade rätter och bearbetade produkter, och definitioner och formella föreskrifter har förenklats åtskilligt för att göra ordningen mer överskådlig.

3.1.3. *Fakultativa kvalitetstermer*

De fakultativa kvalitetstermerna har det gemensamt med kvalitetsordningarna att de tillämpas frivilligt och att de hjälper jordbrukarna att framhålla värdehöjande egenskaper och kvaliteter ute i handeln. Förslaget är därför att de införlivas i denna förordning. De fakultativa kvalitetstermerna ändras inte till innehållet, men anpassas till EUF-fördragets lagstiftning.

Det kommer att göras fler undersökningar och analyser för att bedöma de problem som producenter av produkter från bergsområden möter i produktmärkningen för handeln. Kommissionen kan komma att föreslå lämplig uppföljning på grundval av analysresultaten.

3.1.4. *Handelsnormer*

Mot bakgrund av kommissionens meddelande om kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter och därpå följande debatter är det tydligt att handelsnormerna kan bidra till att förbättra de ekonomiska villkoren inom produktion och saluföring

såväl som för produktkvaliteten. Minimikravet ”sund, god och marknadsmässig” existerar redan inom ramen för marknadsförvaltningsåtgärderna. Ett utvidgande av dessa minimikrav till produkter som inte omfattas av särskilda normer kan tjäna till att försäkra konsumenterna om den grundläggande kvaliteten hos de produkter som de köper.

Förslaget beaktar även behovet av anpassning till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och därmed kommer befogenheterna att anta och utarbeta normer i framtiden att delegeras till kommissionen.

Inom denna nya ram kommer det att införas en rättslig grund för obligatorisk märkning med uppgift om jordbruksorten att införas för alla sektorer. Detta gör det möjligt för kommissionen att efter lämpliga konsekvensanalyser och från fall till fall anta delegerade akter rörande eventuell obligatorisk märkning med uppgift om jordbruksort på lämplig geografisk nivå, i syfte att uppfylla konsumenternas krav på öppenhet och information. Mjölksektorn är en av de första sektorer som kommer att granskas. Kommissionen har som målsättning att den obligatoriska ursprungsmärkning som redan införts i vissa sektorer kommer att behållas i framtiden.

3.2. Rättslig grund (om nödvändigt motivera val av rättslig grund)

Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artikel 43.e och för avdelning II även artikel 118.1.

3.3. Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

Vad gäller **subsidiaritetsprincipen** innebär ordningarna för *skyddade ursprungsbeteckningar*, *skyddade geografiska beteckningar*, *garanterade traditionella specialiteter* och *fakultativa kvalitetstermer* att värdehöjande namn och termer kan skyddas och reserveras på hela Europeiska unionens territorium. Detta innebär att de producenter som inte uppfyller villkoren inte kan använda termerna ifråga. Om de aktuella termerna och namnen endast skulle skyddas i de enskilda medlemsstaterna finns det en risk för att konsumenterna vilseleds, för att handeln inom EU hindras samt risk för ojämlika konkurrensvillkor för saluföringen av produkter med kvalitetsnamn och kvalitetstermer. Skyddet av rättigheterna kan endast säkras effektivt på unionsnivå. Försäljningen av 18 % av värdet av de produkter som säljs inom ramen för ordningarna för SUB och SGB sker utanför ursprungsmedlemsstaten och är därför beroende av det skydd av immaterialrättigheter som en EU-täckande ordning ger. Försäljningen på den inre marknaden av produkter med skyddade namn inom ramen för ordningen för garanterade traditionella specialiteter är av stor betydelse för de berörda producenterna. De fakultativa kvalitetstermerna används också inom en stor del av handelsflödena inom EU och om det skulle finnas olika definitioner av termernas innebörd skulle detta kunna störa den inre marknadens funktion.

Ordningarna för *skyddade ursprungsbeteckningar*, *skyddade geografiska beteckningar* och *garanterade traditionella specialiteter* är nära kopplade till de EU-symboler som har utformats för att sprida information om de olika ordningarna. För att säkra att symbolerna är lättigenkännliga för konsumenterna i hela EU och därmed

bidrar till att sprida information om ordningarna och underlättar handeln med kvalitetsprodukter över gränserna bör symbolerna fastställas på EU-nivå.

Handläggning och bedömning av ansökningar avseende *skyddade ursprungsbeteckningar*, *skyddade geografiska beteckningar* och *garanterade traditionella specialiteter* behöver inte göras på EU-nivå, utom vad beträffar vissa faktorer, som bedömningen av huruvida ett namn kan komma ifråga för skydd i hela EU, skydd av tidigare användares rättigheter (särskilt användare i andra medlemsstater än den medlemsstat där ansökan har lämnats in) och kontroll av att ansökningarna inte innehåller uppenbara fel. Det är emellertid mer effektivt att den första genomgången av en ansökan görs på nationell nivå.

De nationella myndigheterna är också bäst skickade att förvalta de märkningssystem som är avsedda att identifiera produkter med vissa kvalitetsegenskaper men som inte innebär att namn skyddas eller reserveras hela EU. Det är också av samma skäl som förslaget om ändring av ordningen för garanterade traditionella specialiteter innebär att möjligheten att registrera namn utan skydd utgår.

I linje med förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd bör ansvaret för kontrollen av samtliga ordningar i första hand ligga hos de nationella behöriga myndigheterna. Medlemsstaternas kontrollverksamhet bör i enlighet med de principer som anges i samma förordning övervakas på unionsnivå för att säkra trovärdigheten för livsmedelsordningarna.

Vad avser **proportionaliteten** innebär ordningarna för *ursprungsbeteckningar* och *geografiska beteckningar* samt för *garanterade traditionella specialiteter* sträng efterlevnad av en produktspecifikation och effektiva kontroller av produktionen, vilket kan vara betungande för producenterna. Dessa åtgärder är dock nödvändiga och proportionella med tanke på ordningens trovärdighet och för att konsumenterna ska få verkliga garantier vad gäller efterlevnaden. Utan sådana garantier kan konsumenten inte förväntas betala ett rimligt pris för de kvalitetsprodukter som erbjuds. Däremot vilar ordningen för *fakultativa kvalitetstermer* framför allt på producenternas egna deklARATIONER om överensstämmelse, uppbackat av medlemsstaternas vanliga jordbruskontroller baserade på riskbedömning. Eftersom villkoren för deltagande i dessa ordningar är mindre stränga än för ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter är också det mindre betungande systemet för deltagande och kontroller proportionellt.

Kvalitetsordningarna är en av grundstenarna den gemensamma jordbrukspolitikens utvecklingsstrategi och de uppmuntrar EU:s jordbrukare att utveckla sin kompetens på området marknadsföring av kvalitetsprodukter med värdehöjande egenskaper och produktionsmässiga kvaliteter. Därför är det av vital betydelse att jordbrukarna kan utnyttja ordningarna. Även om jordbrukarna måste fatta ett övervägt beslut om att påtaga sig de förpliktelser som är förbundna med saluföringen av kvalitetsprodukter enligt ordningarna, kommer fördelarna lantbrukssektorn och konsumenterna riktigt till nytta först när alla jordbrukare som önskar delta i ordningen har tillträde till den. Det står därför i proportion till målet att ordningarna måste tillämpas av varje medlemsstat på hela dess territorium.

3.4. Val av regleringsform

Genom detta förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter upphör de befintliga förordningarna, dvs. rådets förordning (EG) nr 509/2006 och 510/2006, att gälla; dessutom införlivar förslaget de bestämmelser om fakultativa kvalitetstermer som för närvarande finns i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter¹⁵ ("förordningen om en samlad marknadsordning") och i direktiv 2001/110/EG om honung¹⁶.

Parallellt med detta lagstiftningsförslag läggs ett lagstiftningsförslag om handelsnormer som omfattar en Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 mot bakgrund av fördraget om Europeiska unionens funktion.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Ingen av Europeiska unionens ordningar får budgetkonsekvenser.

Det har dock visat sig vara nödvändigt att kommissionen ges en mer aktiv roll när det gäller att skydda kvalitetsordningarnas namn och unionssymbolerna, särskilt i tredjeländer. För detta kommer det att krävas extra budgetmedel. De anges i finansieringsöversikten.

5. FAKULTATIVA INSLAG: FÖRENKLINGAR

Den föreslagna förordningen förenklar förvaltningen av ordningarna genom att föra samma olika kvalitetsordningar för jordbruksprodukter samt de fakultativa kvalitetstermerna i ett samlande lagstiftningsinstrument. Den säkrar överensstämmelse mellan instrumenten och gör ordningarna mer översiktliga för aktörerna. Förslaget förtydligar och förenklar bestämmelserna för medlemsstaterna, som har förstahandsansvaret för genomförande och kontroll av ordningarna.

Förenklande huvudinslag:

- Där så är möjligt kombineras regler för ansökningsförfaranden och kontroller, vilket gör ordningarna mer konsekventa överlag och åtgärdar de nuvarande skillnaderna mellan förfarandena.
- Förfarandena kortas ned och rationaliseras där så är möjligt.
- Förtydliganden införs, särskilt vad avser immateriella rättigheter.
- Det införs mindre komplicerade principer som är begripligare för konsumenterna, särskilt i ordningen för garanterade traditionella specialiteter.

¹⁵ EUT L 299, 16.11.2007, s. 45.

¹⁶ EGT L 10, 12.1.2002, s. 47.

- Det inrättas en kommitté (gemensamma kommittén för kvalitetspolitik) med det övergripande ansvaret för alla ordningar. Den ersätter de två kommittéer som för närvarande verkar inom ramen för ordningarna för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och för garanterade traditionella specialiteter.

För handelsnormer kommer den föreslagna ändringen av förordning (EG) nr 1234/2007 att innebära förenklade förfaranden och den kommer att öka öppenheten och insynen när det gäller bestämmelserna om handelsnormer.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 43.2 och 118.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁷,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁸,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Kvaliteten och mångfalden i Europeiska unionens jordbruksproduktion är en viktig styrka och konkurrensfördel för EU:s producenter och är en del av unionens levande kulturella och gastronomiska arv. Detta tack vare EU-jordbrukarnas och EU-producenternas kunnande och beslutsamhet, då de har hållit traditionerna vid liv utan att förlora nya produktionsmetoder och -material ur sikte.
- (2) Europeiska unionens invånare och konsumenter efterfrågar i allt högre grad kvalitetsprodukter och traditionella produkter. De är också måna om att bevara mångfalden inom EU:s jordbruksproduktion. Intresset för produkter med identifierbara särdrag skapar efterfrågan på jordbruksprodukter och livsmedel med känt geografiskt ursprung.
- (3) För producenterna är det bara möjligt att producera allsidiga kvalitetsprodukter om de får en rimlig ersättning för sina ansträngningar. Detta betyder att de måste kunna informera köparna och konsumenterna om sina produkters egenskaper på rättvisa konkurrensvillkor. Det betyder också att deras produkter måste vara korrekt märkta ute i handeln.

¹⁷ EUT C , , s. .

¹⁸ EUT C , , s. .

- (4) Att med olika kvalitetsordningar hjälpa producenterna att få lön för mödan med att producera ett brett urval kvalitetsprodukter är också främjande för ekonomin på landsbygden. Detta gäller särskilt i mindre gynnade områden där jordbrukssektorn står för en betydande del av ekonomin. På detta sätt bidrar kvalitetsordningarna och fungerar som komplement till landsbygdsutvecklingspolitiken, men även till den gemensamma jordbrukspolitikens marknadspolitik och politik för inkomststöd.
- (5) I EU:s prioriteringar inför 2020 (se kommissionens meddelande *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla*¹⁹) ingår målet att uppnå en konkurrenskraftig ekonomi baserad på kunskap och innovation och att stimulera en ekonomi med hög sysselsättning och med social och territoriell sammanhållning. Kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter bör därför förse producenterna med rätt verktyg som ger dem möjlighet att identifiera och marknadsföra produkter med särskilda egenskaper och samtidigt skydda dem mot otillbörliga affärsmetoder.
- (6) De olika komplementära åtgärderna i paketet bör alla vara utformade med hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
- (7) Kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter fastställs i följande förordningar:
- Rådets förordning (EEG) nr 1601/91 av den 10 juni 1991 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter²⁰.
 - Rådets direktiv 2001/110/EG av den 20 december 2001 om honung²¹, särskilt artikel 2.
 - Rådets förordning (EG) nr 247/2006 av den 30 januari 2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden²², särskilt avdelning IV artikel 14 ”Grafisk symbol”.
 - Rådets förordning (EG) nr 509/2006 av den 20 mars 2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel²³.
 - Rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel²⁴.
 - Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (”förordningen om en samlad marknadsordning”)²⁵, särskilt del II avdelning II kapitel I avsnitt I

¹⁹ KOM(2010)2020 ”Europa 2020. En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla”.

²⁰ EGT L 48, 14.6.1991, s. 1.

²¹ EGT L 10, 12.1.2002, s. 47.

²² EUT L 42, 14.2.2006, s. 1.

²³ EUT L 93, 31.3.2006, s. 1.

²⁴ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

²⁵ EUT L 299, 16.11.2007, s. 45.

*Bestämmelser för saluföring och avsnitt Ia underavsnitt I
Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar.*

- Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91²⁶.
 - Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89²⁷.
- (8) Märkningen av jordbruksprodukter och livsmedel bör underkastas de allmänna regler som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel²⁸.
- (9) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en kvalitetspolitik för jordbruksprodukter²⁹ identifieras ökad övergripande samstämmighet och konsekvens inom kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter som en prioritering.
- (10) Ordningen för skyddad geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel, ordningen för garanterade traditionella specialiteter och de frivilliga reglerna för märkning har vissa gemensamma mål och bestämmelser.
- (11) Europeiska unionen arbetar sedan en tid med att förenkla den gemensamma jordbrukspolitikens lagstiftning. Denna strategi bör även tillämpas på lagstiftningen om kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter.
- (12) Vissa förordningar som ingår i kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter har nyligen setts över och har därför inte införlivats fullt ut. Därför bör denna förordning inte omfatta de åtgärderna. Det kan dock bli aktuellt att föra in dem i förordningen vid ett senare tillfälle, när lagstiftningen har införlivats fullt ut.
- (13) Mot bakgrund av ovanstående bör följande bestämmelser slås samman i en samlad rättslig ram:
- Nya eller uppdaterade bestämmelser i förordningarna (EG) nr 510/2006 och (EG) nr 509/2006.
 - De bestämmelser i förordningarna (EG) nr 510/2006 och (EG) nr 509/2006 som kommer att kvarstå.
 - Bestämmelser rörande fakultativa märkningsregler i förordning (EG) nr 1234/2007 och direktiv 2001/110/EG.

²⁶ EUT L 189, 20.7.2007, s. 1.

²⁷ EUT L 39, 13.2.2008, s. 16.

²⁸ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

²⁹ KOM(234)2009slutlig.

- (14) Av tydlighets- och öppenhetsskäl bör förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 upphävas och ersättas av den här förordningen.
- (15) Tillämpningsområdet för denna förordning bör begränsas till jordbruksprodukter avsedda att användas som livsmedel förtecknade i bilaga I till fördraget och till en förteckning över produkter som inte ingår i nämnda bilaga men som är nära knutna till jordbruksproduktionen eller till landsbygdsekonomin.
- (16) De regler som förskrivs i denna förordning bör tillämpas utan att det påverkar gällande EU-lagstiftning för vin, aromatiserade viner och spritdrycker, produkter från ekologiskt jordbruk eller från de yttersta randområdena.
- (17) Tillämpningsområdet för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar bör begränsas till produkter där det finns ett självklart samband mellan produktens eller livsmedlets egenskaper och det geografiska ursprunget. Att bara vissa typer av choklad kunde omfattas av benämningen konfektyrvaror enligt den tidigare ordningen är en anomali som bör korrigeras.
- (18) Det särskilda målet med att skydda ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar är att jordbrukare och producenter ska kunna tillförsäkras skälig återbäring för produktkvalitet och kunna ge tydlig information om produkter vars särskilda egenskaper är knutna till det geografiska ursprunget, så att konsumenterna i sin tur kan göra mer medvetna val.
- (19) Att garantera enhetlig efterlevnad av reglerna om immateriella rättigheter knutna till namn som är skyddade i unionen är också ett mål som är lättare att uppnå på unionsnivå.
- (20) Ett gemensamt regelverk i unionen för skydd av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och införandet av ett register över dessa beteckningar skulle innebära att beteckningarna får möjlighet att utvecklas, eftersom ett sådant regelverk genom sin enhetlighet säkerställer konkurrens på lika villkor för producenterna av produkter med sådana beteckningar och höjer konsumenternas tilltro till produkterna. Det bör därför fastställas bestämmelser för utvecklingen av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar på unionsnivå.
- (21) Mot bakgrund av erfarenheterna från genomförandet av rådets förordning (EEG) nr 2081/1992 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel³⁰ och förordning (EG) nr 510/2006 är det nödvändigt att lösa vissa frågor, förtydliga och förenkla vissa regler och rationalisera förfarandena inom den här ordningen.
- (22) De två instrument som används för att framhäva en produkts koppling till sitt geografiska ursprung, dvs. skyddad ursprungsbeteckning och skyddad geografisk beteckning, bör definieras och upprätthållas mot bakgrund av nuvarande praxis. Utan att det blir fråga om att ändra konceptet som sådant bör emellertid definitionerna ändras i vissa avseenden, för att ta bättre hänsyn till definitionen av geografiska beteckningar i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (Trips-avtalet) och för att göra dem tydligare och mer lättförståeliga för aktörerna.

³⁰ EGT L 208, 24.7.1992, s. 1. Förordningen upphävd och ersatt genom förordning (EG) nr 510/2006.

- (23) En jordbruksprodukt eller ett livsmedel som har en sådan geografisk beskrivning bör uppfylla vissa villkor som anges i en produktspecifikation.
- (24) Om en geografisk beteckning eller en ursprungsbeteckning ska kunna omfattas av skydd på alla medlemsstaters territorium bör den endast registreras på unionsnivå. Medlemsstaterna ska kunna garantera skydd på nationell nivå under en övergångsperiod utan att detta påverkar handeln inom unionen eller den internationella handeln; perioden ska börja gälla dagen för ansökan om registrering på unionsnivå. Det skydd som efter registrering ges enligt denna förordning bör även vara öppet för tredjeländers ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som uppfyller de motsvarande kriterierna och som är skyddade i sitt ursprungsland.
- (25) Registreringsförfarandet på unionsnivå bör ge varje fysisk eller juridisk person som har legitimt intresse och som är etablerad eller bosatt i en annan medlemsstat än den ansökande medlemsstaten eller ett i tredjeland möjlighet att tillvarata sina rättigheter genom att göra invändningar.
- (26) Vid registrering av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ska även handeln och konsumenterna informeras.
- (27) Förhandlingar pågår mellan unionen och dess handelspartner om internationella avtal som även omfattar skydd av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. För att underlätta information till allmänheten om sådana skyddade namn och särskilt för att garantera att de verkligen skyddas och för att göra det möjligt att kontrollera deras användning, kan de föras in i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar. Om namnen i nämnda avtal inte särskilt anges vara ursprungsbeteckningar ska de föras in i registret som skyddade geografiska beteckningar.
- (28) Med tanke på de skyddade ursprungsbeteckningarnas och de skyddade geografiska beteckningarnas specifika karaktär bör det antas särskilda bestämmelser om märkning som innebär att producenterna måste använda relevanta EU-symboler eller EU-beteckningar på förpackningarna. Det bör vara obligatoriskt att använda dessa symboler eller beteckningar i samband med namn som är skyddade i unionen, dels för att skapa bättre kännedom hos konsumenterna om dessa produkter och om de garantier som är förknippade med dem, dels för att göra det lättare att identifiera dem på marknaden och därigenom underlätta kontroller. Med beaktande av Världshandelsorganisationens krav bör användningen av sådana symboler och beteckningar vara frivillig när det gäller tredjeländers geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar.
- (29) Namnen i registret bör skyddas i syfte att garantera att de används på ett rimligt sätt och förhindra metoder som kan leda till att konsumenterna vilseleds. De åtgärder som vidtas för att skydda geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar bör vidare förtydligas med avseende på producentgruppernas och medlemsstaternas behöriga myndigheters roll.
- (30) Det bör föreskrivas enkla och tydliga undantagsbestämmelser som medger användning av ett registrerat namn vid sidan av andra namn under en begränsad period. För att hantera tillfälliga svårigheter när det gäller att uppfylla det långsiktiga målet att få alla

producenter att följa specifikationerna, bör det vara möjligt att bevilja särskild dispens på upp till tio år.

- (31) Tillämpningsområdet för det skydd som beviljas enligt denna förordning bör preciseras, särskilt i fråga om sådana begränsningar för registrering av nya varumärken enligt Europaparlamentet och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar³¹ som kolliderar med registrering av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar; detta har redan gjorts avseende registrering av nya varumärken på unionsnivå. Ett sådant förtydligande bör också göras med avseende på innehavare av tidigare immateriella rättigheter, särskilt när det gäller varumärken och homonyma beteckningar som är registrerade som skyddade ursprungsbeteckningar eller som skyddade geografiska beteckningar.
- (32) Skyddet av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar bör utvidgas till att omfatta obehörigt bruk av, imitationer av eller anspelningar på registrerade namn på varor och tjänster, i syfte att garantera en hög nivå av skydd och anpassa skyddsbestämmelserna till dem som tillämpas för vinsektorn.
- (33) Namn som vid denna förordnings ikraftträdande redan var registrerade enligt förordning (EG) nr 510/2006 bör fortsätta att skyddas enligt den förordningen och automatiskt tas upp i registret.
- (34) Det särskilda målet med ordningen för garanterade traditionella specialiteter är att hjälpa producenter av traditionella produkter med att förmedla information om produkternas värdehöjande egenskaper till konsumenterna. Eftersom endast få namn har registrerats enligt den nuvarande ordningen för garanterade traditionella specialiteter, har ordningen inte lyckats uppnå sin potential. De nuvarande bestämmelserna bör därför förbättras, förtydligas och göras mer målriktade i syfte att göra ordningen begripligare, användarvänligare och attraktivare för potentiella sökande.
- (35) Den tidigare ordningen erbjöd möjligheten att registrera ett namn i identifieringssyfte utan att reservera namnet i unionen. Eftersom de berörda aktörerna inte riktigt förstod denna möjlighet och eftersom identifieringen av en traditionell produkt kan fungera mycket bättre på medlemsstatsnivå eller regional nivå med tillämpning av subsidiaritetsprincipen, bör möjligheten avskaffas. Mot bakgrund av erfarenheterna bör ordningen bara omfatta reservering av namn i hela EU.
- (36) För att garantera att namn på autentiska traditionella produkter registreras enligt ordningen är det lämpligt att se över andra kriterier och villkor för registreringen av ett namn, och då särskilt definitionen av "traditionell", som bör ändras så att den omfattar produkter som produceras sen en mycket lång tid tillbaka. För att förbättra skyddet för det gastronomiska arvet i unionen bör tillämpningsområdet för ordningen för garanterade traditionella specialiteter härnäst vara tydligare inriktat på färdiglagade rätter och bearbetade produkter.
- (37) För att säkra att en garanterad traditionell specialitet överensstämmer med produktspecifikationen och är enhetlig bör producenter som gått samman i grupp

³¹ EUT L 299, 8.11.2008, s. 25.

själva definiera sin produkt i en produktspecifikation. Möjligheten att registrera en garanterad traditionell specialitet bör vara öppen för producenter i tredjeländer.

- (38) För att kunna omfattas av reserveringen bör de garanterade traditionella specialiteterna registreras på unionsnivå. Registreringen bör också innebära att konsumenterna och de som bedriver handel får tillgång till information.
- (39) För att undvika att det uppstår illojal konkurrens bör alla producenter, även producenter i tredjeländer, kunna använda ett registrerat namn och, i förekommande fall, den EU-symbol som används i samband med beteckningen ”garanterad traditionell specialitet”, förutsatt att produkten uppfyller kraven enligt relevant produktspecifikation och producenten omfattas av ett kontrollsystem.
- (40) För att förhindra att registrerade namn missbrukas eller används på ett sätt som kan vilseleda konsumenterna, bör användningen av ett registrerat namn reserveras för den aktuella produkten.
- (41) För namn som redan registrerats enligt förordning (EG) nr 509/2006 och som inte kommer att omfattas av denna förordning den dag då denna träder i kraft, bör de användningsvillkor som fastställs i förordning (EG) nr 509/2006 fortsätta att gälla under en övergångsperiod.
- (42) Det bör antas övergångsbestämmelser för de ansökningar om registrering som har inkommit till kommissionen före dagen för den här förordningens ikraftträdande.
- (43) Handelsnormerna bör vara tydligt uppdelade mellan de obligatoriska regler som gäller enligt lagstiftningen om den samlade marknadsordningen och de fakultativa kvalitetstermer som kommer att ingå i de olika kvalitetsordningarnas struktur. De fakultativa kvalitetstermerna bör fortsätta att bidra till att uppnå målet med handelsnormerna, vilket innebär att deras tillämpningsområde bör vara begränsat till produkterna i bilaga I till fördraget.
- (44) Mot bakgrund av målen för denna förordning och av tydlighetsskäl bör de redan existerande fakultativa kvalitetstermerna regleras genom den här förordningen.
- (45) För att åstadkomma en samstämd utveckling av fakultativa termer som beskriver specifika produkttegenskaper och särskilda metoder, bör kommissionen ges befogenhet att genom delegerade akter reservera nya termer, ändra förteckningen över produkter som omfattas eller användningsvillkoren för dessa, eller återkalla en fakultativ kvalitetsterm.
- (46) De geografiska beteckningarnas och de garanterade traditionella specialiteternas mervärde är baserat på konsumenternas tillit, och blir endast trovärdigt om det åtföljs av faktiska kontroller. Dessa kvalitetsordningar bör omfattas av ett övervakningssystem med officiella kontroller i enlighet med principerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd³², som även omfattar ett system för kontroll i samtliga produktions-, bearbetnings- och

³² EUT L 191, 28.5.2004, s. 1.

distributionsstadier. För att hjälpa medlemsstaterna att bättre tillämpa bestämmelserna i förordning (EG) nr 882/2004 med avseende på kontroller av geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter, anges hänvisningar till de mest relevanta artiklarna i den nuvarande förordningen.

- (47) För att konsumenterna ska kunna garanteras att de geografiska beteckningarna och de garanterade traditionella specialiteterna verkligen har de angivna egenskaperna, bör aktörerna underkastas ett system för kontroll av efterlevnaden av produktspecifikationen.
- (48) De behöriga myndigheterna bör uppfylla ett antal verksamhetskriterier som garanterar deras opartiskhet och effektivitet. Det bör införas bestämmelser om delegering till kontrollorgan av vissa befogenheter att utföra särskilda kontrolluppdrag.
- (49) Europeiska standarder (EN-standarder) som utvecklats av Europeiska standardiseringskommittén (CEN) samt internationella standarder som utvecklats av Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) bör användas vid ackreditering av kontrollorganen och för organisationen av deras verksamhet. Ackrediteringen av organen bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter³³.
- (50) Information om kontrollverksamheten avseende geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter bör ingå i de fleråriga kontrollplaner och den årsrapport som medlemsstaterna utarbetar i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004.
- (51) Medlemsstaterna bör ha rätt att ta ut en avgift för att täcka de kostnader som uppstår.
- (52) De redan gällande reglerna rörande fortsatt användning av namn som är generiska bör förtydligas så att det framgår att generiska termer som liknar eller utgör en del av ett namn eller en term som har skyddats eller reserverats bör behålla sin generiska status.
- (53) Det datum som ska gälla vid fastställande av ett varumärkes och en ursprungsbetecknings eller en geografisk betecknings anciennitet bör vara dagen för ansökan om registrering av varumärket i unionen eller i medlemsstaterna respektive dagen för ansökan om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning hos kommissionen.
- (54) Bestämmelserna rörande avslag på en ansökan om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning på grund av att den kolliderar med ett tidigare varumärke samt rörande samtidig användning av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning och ett varumärke bör fortsätta att gälla.
- (55) Kriterierna för när ett nytt varumärke bör avvisas eller, om det registrerats, ogiltigförklaras på grund av intressekonflikt med en tidigare ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning bör överensstämma med det fastställda tillämpningsområdet för skydd av en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning.

³³ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

- (56) Bestämmelserna enligt ordningar som fastställer immateriella rättigheter, särskilt de bestämmelser som fastställs genom kvalitetsordningen för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och de som fastställs enligt varumärkeslagen, bör ha företräde framför reservering av namn och upprättande av beteckningar och symboler i enlighet med kvalitetsordningar för garanterade traditionella specialiteter och för fakultativa kvalitetstermer
- (57) Gruppernas roll bör förtydligas och erkännas. Grupper spelar en viktig roll i ansökningsprocessen vid registrering av namn som ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade nationella specialiteter, samt i samband med ändringar av produktspecifikationer och vid ansökningar om avregistrering. En grupp kan även utveckla verksamhet knuten till övervakningen av efterlevnaden av skyddet av registrerade namn, produktionens efterlevnad av produktspecifikationen, information om och marknadsföring av registrerade namn samt mer allmänt olika typer av verksamhet i syfte att öka de registrerade namnens värde och kvalitetsordningarnas ändamålsenlighet. Dessa verksamheter bör dock inte underlätta eller leda till konkurrensbegränsande beteende som strider mot artiklarna 101 och 102 i fördraget.
- (58) För att säkerställa att de registrerade ursprungsbeteckningarna och geografiska beteckningarna samt garanterade traditionella specialiteterna uppfyller de villkor som fastställs i denna förordning bör de nationella myndigheterna i den berörda medlemsstaten granska ansökningar om registrering med iakttagande av gemensamma minimiregler som även omfattar ett nationellt invändningsförfarande. Kommissionen bör därefter granska ansökningarna för att försäkra sig om att de inte innehåller några uppenbara felaktigheter och att unionslagstiftningen och intressen som företräds av aktörer utanför ansökningsmedlemsstaten har beaktats.
- (59) Namn på produkter med ursprung i tredjeländer bör ges möjlighet att registreras som ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar samt garanterade traditionella specialiteter som uppfyller villkoren enligt denna förordning.
- (60) De symboler, beteckningar och akronymer som visar att produkten ingår i en kvalitetsordning och de därmed förbundna EU-rättigheterna bör skyddas i unionen och tredjeländer, i syfte att garantera att dessa symboler, beteckningar och akronymer används för autentiska produkter och att konsumenterna inte vilseleds med avseende på produkternas kvalitet. För att skyddet ska kunna bli effektivt bör kommissionen vidare ha tillgång till rimliga budgetresurser på centraliserad basis, inom ramen för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)³⁴ och i enlighet med artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitikens³⁵.
- (61) Förfarandet i samband med registrering av en skyddad ursprungsbeteckning, en skyddad geografisk beteckning och en garanterad traditionell specialitet, inräknat granskning och invändningsperiod, bör förkortas och förbättras, särskilt vad gäller beslutstagandet. Beslutstagandet i samband med registrering bör vara kommissionens ansvar, under vissa villkor med bistånd från medlemsstaten. Förfarandena bör vara

³⁴ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

³⁵ EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

sådana att produktspecifikationen kan ändras efter registrering och att registrerade namn kan avregistreras, särskilt om överensstämmelsen med den motsvarande produktspecifikationen inte längre garanteras eller om ett namn inte längre saluförs på marknaden.

- (62) Kommissionen bör ha befogenheter att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget för att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning. De delar för vilka denna befogenhet kan utövas bör definieras, tillsammans med de villkor som ska gälla för sådan delegering.
- (63) För att garantera att denna förordning tillämpas enhetligt i alla medlemsstater bör kommissionen ha befogenhet att anta genomförandeakter i enlighet artikel 291 i fördraget. Utom när det uttryckligen bestäms annorlunda bör kommissionen anta dessa genomförandeakter i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr XX/XXXX av den ...³⁶.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Denna förordning har utformats för att hjälpa producenter av jordbruksprodukter att förmedla information om produkternas egenskaper och om särskilda kvaliteter som beror på de jordbruksmetoder använts till köpare och konsumenter, och ska garantera att
 - det föreligger rättvisa konkurrensvillkor för jordbrukare och producenter som framställer jordbruksprodukter med värdehöjande egenskaper och kvaliteter,
 - konsumenterna får tillgång till tillförlitlig information om sådana produkter,
 - de immateriella rättigheterna iakttas, och
 - den inre marknadens integritet upprätthålls.Åtgärderna i förordningen är avsedda att främja jordbruks- och bearbetningsverksamhet samt jordbrukssystem för högkvalitativa produkter, vilka är avsedda att bidra till att målen landsbygdens utveckling uppnås.
2. Genom denna förordning inrättas kvalitetsordningar som ska ligga till grund för identifiering och, i tillämpliga fall, skydd av namn och termer som betecknar eller beskriver särskilt jordbruksprodukter som har
 - a) värdehöjande egenskaper, eller
 - b) värdehöjande kvaliteter till följd av de jordbruks- eller bearbetningsmetoder som används vid framställningen, eller på grund av den plats där de framställs eller saluförs.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning omfattar jordbruksprodukter avsedda att användas som livsmedel och som ingår i bilaga I till fördraget samt andra produkter som ingår i bilaga I till denna förordning, i den utsträckning som där anges.

De kvalitetsordningar som fastställs i avdelning III i denna förordning ska dock inte gälla för obearbetade jordbruksprodukter.

För att säkerställa att produkterna enligt denna förordning har ett nära samband med jordbruksprodukter eller med landsbygdsekonomin får kommissionen, genom delegerade akter, ändra bilaga I till denna förordning.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på vinprodukter med undantag av vinättika, eller på spritdrycker eller aromatiserade viner.
3. Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av andra särskilda unionsbestämmelser som reglerar utsläppande av produkter på marknaden, särskilt bestämmelser om den samlade marknadsordningen eller om livsmedelsmärkning.
4. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG³⁷ ska inte tillämpas på kvalitetsordningar som inrättas enligt denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

- (1) *kvalitetsordningar*: de ordningar som inrättas enligt avdelningarna II, III och IV,
- (2) *grupp*: en sammanslutning av producenter av eller bearbetningsföretag som, oavsett gruppens juridiska form eller sammansättning, huvudsakligen arbetar med samma produkt,
- (3) *traditionell*: som påvisats förekomma på den inhemska marknaden under tillräckligt lång tid för att ett generationsskifte ska kunna ha ägt rum; tidsperioden ska motsvara den som allmänt betecknas som två generationer, dvs. minst 50 år,
- (4) *märkning*: den innebörd som anges i artikel 1.3 a i direktiv 2000/13/EG,
- (5) *särdrag*: de egenskaper och av produktionsförhållandena avhängiga kvaliteter som tydligt skiljer en produkt från andra liknande produkter i samma kategori,
- (6) *generiska termer*: termer som omfattar de produktnamn som även om de har samband med den ort, den region eller det land där produkten ursprungligen framställdes eller salufördes, har blivit det namn som allmänt används för produkten i unionen.

³⁷ EUT L 204, 21.7.1998, s. 37.

Avdelning II

SKYDDADE URSPRUNGSBETECKNINGAR OCH SKYDDADE GEOGRAFISKA BETECKNINGAR

Artikel 4

Syfte

En ordning för skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar inrättas i syfte att stödja producenter av produkter som har samband med ett geografiskt område genom att

- a) uppnå priser som garanterar en rimlig avkastning med hänsyn till produktkvaliteten,
- b) garantera ett enhetligt skydd för namn som en immateriell rättighet på Europeiska unionens hela territorium,
- c) ge konsumenterna tydlig information om produkternas värdehöjande kvaliteter.

Artikel 5

Definitioner av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

1. I denna avdelning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *Ursprungsbeteckning*: det namn som identifierar en produkt
 - i) som härstammar från en särskild ort, en region eller i undantagsfall ett land,
 - ii) vars kvalitet eller egenskaper helt eller väsentligen beror på en viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som förknippas med den, och
 - iii) vars samtliga produktionsled äger rum i det avgränsade geografiska området.
- b) *Geografisk beteckning*: det namn som identifierar en produkt
 - i) som härstammar från en särskild ort, en region eller ett land,
 - ii) vars särskilda kvalitet, rykte eller andra egenskaper huvudsakligen kan tillskrivas det geografiska ursprunget, och
 - iii) för vilken minst ett av produktionsleden äger rum i det avgränsade geografiska området.

2. Genom undantag från punkt 1 a ska vissa namn behandlas som ursprungsbeteckningar, om råvarorna till produkterna kommer från ett vidare geografiskt område än det område där produkterna bearbetas eller från ett annat område, under förutsättning att
 - a) det område där råvaran produceras är avgränsat,
 - b) särskilda villkor gäller för framställningen av råvarorna, och
 - c) ett system för kontroll av efterlevnaden av de villkor som anges i led b har säkrats.

De aktuella ursprungsbeteckningarna ska ha varit erkända som ursprungsbeteckningar i ursprungslandet före den 1 maj 2004.
3. För att ta hänsyn till de särdrag som är knutna till vissa sektorer eller områden får kommissionen, genom delegerade akter, anta restriktioner och undantag rörande de produktionsled som måste äga rum i det avgränsade geografiska området eller rörande råvarornas ursprung.

Artikel 6

Generisk karaktär, konflikter med namn på växtsorter eller djurraser, med homonyma beteckningar och med varumärken

1. Namn som har blivit generiska får inte registreras som skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar.
2. Ett namn får inte registreras som en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning om det kommer i konflikt med namnet på en växtsort eller en djurras och riskerar att vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.
3. Ett namn som föreslås för registrering och som helt eller delvis är en homonym till ett namn som redan finns i registret som inrättats enligt artikel 11, får registreras förutsatt att skillnaderna mellan villkoren för användning och presentation av den senare registrerade homonymen och det namn som redan fanns i registret vid praktiskt tillämpning är tillräckligt stora för att konsumenterna inte ska vilseledas.
4. Ett namn som föreslås för registrering som en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning ska inte registreras när en registrering av det föreslagna namnet som en ursprungsbeteckning eller som en geografisk beteckning, mot bakgrund av ett varumärkes anseende och goda rykte och den tid som det har använts, skulle kunna vilseleda konsumenten om produktens rätta identitet.

Artikel 7

Produktspecifikation

1. En produkt ska, för att få omfattas av en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning, överensstämma med produktspecifikationen som minst ska innehålla

- a) det namn som ska skyddas som en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning,
 - b) en beskrivning av produkten, med uppgift om råvarorna, i förekommande fall, och om produktens viktigaste fysikaliska, kemiska, mikrobiologiska eller organoleptiska egenskaper,
 - c) en avgränsning av det geografiska området och, i tillämpliga fall, uppgifter som visar att kraven i artikel 5.2 är uppfyllda,
 - d) bevis för att produkten har sitt ursprung i det avgränsade geografiska område som avses i artikel 5.1 led a eller b,
 - e) en beskrivning av den metod som använts för framställning av produkten och, i tillämpliga fall, uppgift om de ursprungliga hävdvunna lokala metoderna samt uppgifter rörande förpackning i det fall den ansökande gruppen fastställer och motiverar att förpackningen ska ske i det avgränsade geografiska området i syfte att garantera kvaliteten eller säkerställa ursprung eller kontroll,
 - f) uppgift om faktorer som styrker
 - i) sambandet mellan produktens kvalitet eller egenskaper och den geografiska omgivning som avses i artikel 5.1 a eller, i förekommande fall,
 - ii) sambandet mellan en viss kvalitet, ett visst anseende eller en viss annan egenskap hos jordbruksprodukten eller livsmedlet och det geografiska ursprung som avses i artikel 5.1 b,
 - g) uppgift om namn och adress för de myndigheter eller organ som kontrollerar efterlevnaden av bestämmelserna i produktspecifikationen enligt artikel 34 samt uppgift om dessa myndigheters eller organs särskilda uppdrag,
 - h) eventuella märkningsregler som gäller specifikt för den aktuella produkten.
3. I syfte att garantera att produktspecifikationerna innehåller relevant och koncis information, kan kommissionen, genom delegerade akter, fastställa ytterligare regler avseende innehållet i en produktspecifikation.

Artikel 8

Innehållet i ansökan om registrering

1. En ansökan om registrering av ett en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning enligt artikel 46.2 eller artikel 46.5 ska minst innehålla
 - a) den ansökande gruppens namn och adress,
 - b) den produktspecifikation som avses i artikel 7,
 - c) ett sammanfattande dokument som innehåller följande uppgifter:

- i) De viktigaste uppgifterna i produktspecifikationen: namnet, en beskrivning av produkten och i förekommande fall de särskilda regler som gäller för förpackning och märkning, samt en kortfattad beskrivning av hur det geografiska området avgränsas.
- ii) En beskrivning av sambandet mellan produkten och den geografiska omgivning eller det geografiska ursprung som avses i artikel 5.1 a eller b, beroende på vad som är tillämpligt, och vid behov de särskilda inslag i produktbeskrivningen eller framställningsmetoden som stöder sambandet med det geografiska området.

En ansökan enligt artikel 46.5 ska dessutom innehålla bevis för att produktnamnet är skyddat i sitt ursprungsland.

2. Ett ansökningsärende enligt artikel 46 ska innehålla följande:

- a) Den ansökande gruppens namn och adress.
- b) Det sammanfattande dokument som avses i punkt 1 c.
- c) En förklaring från medlemsstaten om att den anser att den ansökan som lämnats in av den ansökande gruppen och som bör ge upphov till ett positivt beslut uppfyller villkoren i den här förordningen och de bestämmelser som antagits i enlighet med den.
- d) En hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen.

Medlemsstaten ska se till att den version av produktspecifikationen som ligger till grund för dess positiva beslut enligt artikel 46.4 offentliggörs samt tillhandahålla elektronisk tillgång till produktspecifikationen.

Artikel 9

Nationellt skydd under en övergångsperiod

Medlemsstaten får på nationell nivå, med giltighet från och med den dag då ansökan inkom till kommissionen, bevilja tillfälligt skydd för en beteckning enligt denna förordning.

Det nationella tillfälliga skyddet ska upphöra att gälla från och med den dag då det antingen fattas beslut om registrering enligt denna förordning eller den inlämnade ansökan dras tillbaka.

Den berörda medlemsstaten ska bära hela ansvaret för följderna av ett sådant nationellt skydd i den händelse namnet inte skulle bli registrerat i enlighet med denna förordning.

Åtgärder som medlemsstaterna vidtar med stöd av första stycket ska endast ha verkan nationellt och får inte påverka handeln inom gemenskapen eller den internationella handeln.

Artikel 10

Skäl för invändningar

1. En invändning enligt artikel 48.1 första stycket ska endast anses giltig om den inkommer till kommissionen inom tidsfristen och på följande villkor:
 - a) Invändningen visar att de villkor som avses i artikel 5 inte är uppfyllda.
 - b) Invändningen visar att den föreslagna registreringen av det namn som ansökan gäller strider mot artikel 6.2 och 6.3.
 - c) Invändningen visar att den föreslagna registreringen av det namn som ansökan gäller skulle äventyra överlevnaden för ett identiskt eller snarlikt namn eller varumärke eller för produkter som lagligen har marknadsförts under minst fem år före det offentliggörande som anges i artikel 47.2.
 - d) Invändningen innehåller uppgifter som leder till slutsatsen att det namn som ansökan om registrering avser kan betraktas som generiskt.
2. Skälen för invändningen ska bedömas i förhållande till Europeiska unionens territorium.

Artikel 11

Register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar

1. Kommissionen ska, genom genomförandeakter och utan bistånd från den kommitté som avses i artikel 54, skapa och uppdatera ett register över de skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som erkänns enligt denna ordning och registret ska vara tillgängligt för allmänheten.
2. Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för produkter från tredjeland som är skyddade inom unionen i enlighet med ett internationellt avtal som unionen har ingått får föras upp i registret. Utom i de fall då det i ett sådant avtal uttryckligen anges att det är fråga om skyddade ursprungsbeteckningar enligt denna förordning ska sådana namn föras in i registret som skyddade geografiska beteckningar.
3. Kommissionen får, genom genomförandeakter och utan bistånd från den kommitté som avses i artikel 54, faställa hur registret ska utformas och vad det ska innehålla.

Artikel 12

Namn, symbol och beteckningar

1. En skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning får användas av varje aktör som saluför en produkt som uppfyller kraven i den aktuella specifikationen.

2. Det ska skapas EU-symboler för marknadsföring av de skyddade ursprungsbeteckningarna och de skyddade geografiska beteckningarna.
3. Vid saluföring av produkter med ursprung i unionen med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som registrerats i enlighet med förfarandena i denna förordning ska uppgiften ”skyddad ursprungsbeteckning” eller ”skyddad geografisk beteckning” samt de EU-symboler som är kopplade till dessa finnas med i märkningen. Dessutom får akronymerna SUB respektive SGB finnas med i märkningen.
4. Vid saluföring av produkter med ursprung i tredjeland med ett namn som förts in i registret får de uppgifter som anges i punkt 3 och motsvarande EU-symboler användas i märkningen.
5. För att säkra att konsumenten får korrekt information ska kommissionen, genom delegerade akter, fastställa vilka tekniska egenskaper EU-symbolen ska ha, samt regler för märkningen av produkter som saluförs med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning, inbegripet på vilka språk uppgifterna ska anges.

Artikel 13

Skydd

1. Registrerade namn ska skyddas mot följande:
 - a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av ett registrerat namn för produkter som inte omfattas av registreringen men som är jämförbara med de produkter som har registrerats under namnet i fråga samt användning av det skyddade namnet som innebär att produktens anseende exploateras.
 - b) Varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens eller tjänstens verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som ”stil”, ”typ”, ”metod”, ”sådan som tillverkas i”, ”imitation”, eller dylikt.
 - c) Varje annan osann eller vilseledande uppgift om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar, liksom förpackning av produkten i en behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om produktens verkliga ursprung.
 - d) Varje annan form av agerande som kan vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.

När det i en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning ingår ett namn på en produkt som anses vara generiskt, ska användning av detta generiska namnet inte anses strida mot bestämmelserna i första stycket led a eller b.

2. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar får inte bli generiska.

3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga administrativa och juridiska åtgärder för att förebygga eller förhindra otillåten användning av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar enligt punkt 1, särskilt på begäran av en producentgrupp enligt artikel 42 a.

Artikel 14

Förhållandet mellan varumärken, ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar

1. När en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning registreras i enlighet med denna förordning, ska varje ansökan om registrering av ett varumärke som avser samma typ av produkt och vars användning skulle strida mot artikel 13 avslås om ansökan om varumärkesregistrering lämnas in efter den dag då ansökan om registrering lämnades in till kommissionen.

Varumärkesregistrering som har skett i strid med vad som sägs i föregående stycke ska förklaras ogiltig.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.4 ska ett varumärke, vars användning innebär en överträdelse av artikel 13 och för vilket det lämnats in en ansökan, gjorts en registrering eller för vilket rätten, i enlighet med eventuell tillämplig lagstiftning, förvärvats genom användning i god tro inom Europeiska unionens territorium före den dag då ansökan om skydd av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen lämnades in till kommissionen, få fortsätta att användas eller förnyas trots att ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen registreras, på villkor att det inte finns skäl att ogiltigförklara eller häva varumärkesregistreringen enligt rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken³⁸ eller direktiv 2008/95/EG. I så fall ska användningen av den skyddade ursprungsbeteckningen eller den skyddade geografiska beteckningen vara tillåten parallellt med de berörda varumärkena.
3. Bestämmelserna i punkt 1 ska tillämpas utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 2008/95/EG.

Artikel 15

Tillfälliga undantag för användning av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar

1. Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 14 ska det för produkter som har sitt ursprung i en annan medlemsstat eller ett annat tredjeland än ansökningslandet och vars namn innebär en överträdelse av artikel 13.1 vara tillåtet att använda det skyddade namnet under en övergångsperiod på upp till fem år; detta gäller emellertid med förbehåll för att det lämnas in en godkänd invändning enligt artikel 48 som visar följande:

³⁸ EUT L 78, 24.3.2009, s. 1.

- a) Den föreslagna registreringen skulle äventyra överlevnaden för ett identiskt eller snarlikt namn, eller
 - b) Produkterna har saluförts lagligen inom det berörda territoriet under minst fem år före det offentliggörande som avses i artikel 47.2 första strecksatsen.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14 får kommissionen genom genomförandeakter besluta att förlänga den övergångsperiod som avses i punkt 1 till 15 år i välmotiverade fall då det kan bevisas att användningen av beteckningen i strid med specifikationen inte syftar till att utnyttja den registrerade beteckningens anseende och att konsumenterna inte har vilseletts eller har riskerat att vilseledas om produktens verkliga ursprung.
3. När en beteckning används i enlighet med punkterna 1 och 2 ska märkningen innehålla en tydlig och väl synlig uppgift om ursprungslandet.
4. I vissa fall och för att lösa temporära svårigheter när det gäller målet att samtliga producenter ska iaktta specifikationen får medlemsstaterna bevilja en övergångsperiod på upp till tio år med verkan från och med den dag då ansökan lämnas in till kommissionen; övergångsperioden får endast beviljas på villkor att de berörda företagen har salufört produkterna i fråga enligt gällande lagstiftning och med kontinuerlig användning av de berörda beteckningarna under minst fem år innan ansökan lämnades in.

Första stycket ska, med nödvändiga ändringar, tillämpas på skyddade geografiska beteckningar och skyddade ursprungsbeteckningar som avser geografiska områden i tredjeland.

Eventuella övergångsperioder ska anges i ansökningsärendet enligt artikel 8.2.

Artikel 16

Övergångsbestämmelser

- 1. De namn som förts in i det register som avses i artikel 7.6 i förordning (EG) nr 510/2006 ska automatiskt föras in i det register som avses i artikel 11 i denna förordning. Specifikationerna för dessa ska likställas med de specifikationer som avses i artikel 7. Alla särskilda övergångsbestämmelser som antagits i samband med sådana registreringar ska fortsätta att gälla.
- 2. För att skydda producenternas och de berörda aktörernas rättigheter och legitima intressen får kommissionen, genom delegerade akter, fastställa kompletterande övergångsbestämmelser.
- 3. Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar den rätt till samexistens för ursprungsbeteckningar/geografiska beteckningar och varumärken som gällde enligt förordning (EG) nr 510/2006.

Avdelning III

GARANTERADE TRADITIONELLA SPECIALITETER

Artikel 17

Syfte

Det ska inrättas en ordning för garanterade traditionella specialiteter och dess syfte ska vara att bistå producenterna av garanterade traditionella produkter vid saluföringen och vid spridandet av information till konsumenterna om produkternas värdehöjande kvaliteter.

Artikel 18

Kriterier

1. Ett namn ska kunna komma ifråga för registrering som garanterad traditionell specialitet på villkor att det beskriver en specifik bearbetad produkt som
 - a) är resultatet av en viss produktionsmetod eller har en viss sammansättning, vilka ska överensstämma med traditionell praxis för produkten ifråga, och
 - b) är framställd av de råvaror och ingredienser som används traditionellt.
2. För att kunna registreras ska namnet
 - a) traditionellt ha använts för benämna den specifika produkten, eller
 - b) avse produktens traditionella form.
3. Ett namn får inte registreras om det endast är fråga om allmänna omdömen om en grupp produkter eller om det är fråga om omdömen som fastställs i särskild unionslagstiftning.
4. För att säkra att ordningen fungerar smidigt får kommissionen, genom delegerade akter, ytterligare definiera vilka kriterier som ska gälla för att ett namn ska kunna komma ifråga.

Artikel 19

Produktspecifikation

1. För att komma ifråga för registrering som garanterad traditionell specialitet ska produkten överensstämma med vad som anges i specifikationen, vilken ska omfatta följande:
 - a) Det namn som föreslås för registrering, i lämplig språkversion.

- b) En beskrivning av produkten och de huvudsakliga fysiska, kemiska, mikrobiologiska och organoleptiska egenskaper som visar dess särart.
 - c) En beskrivning av den produktionsmetod som producenterna ska använda, inbegripet typ av råvaror och egenskaper hos råvarorna eller ingredienserna som används samt den metod som ska användas beredningen av produkten.
 - d) De viktigaste faktorerna som visar på produktens traditionella karaktär.
2. För att säkra att produktspecifikationerna innehåller relevant och koncis information får kommissionen, genom delegerade akter, fastställa regler för hur en produktspecifikation ska utformas.

Artikel 20

Registreringsansökans innehåll

- 1. En ansökan om registrering av ett namn som garanterad traditionell specialitet enligt artikel 46.2 och 46.5 ska innehålla följande:
 - a) Uppgift om den ansökande gruppens namn och adress.
 - b) En produktspecifikation enligt artikel 19.
- 2. Ett ansökningsärende enligt artikel 46.4 ska innehålla följande:
 - a) De uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel.
 - b) En förklaring från medlemsstaten om att den anser att den ansökan som lämnats in av den aktuella gruppen kan komma ifråga för ett positivt beslut och uppfyller villkoren i denna förordning och i de bestämmelser som antagits i enlighet med denna.

Artikel 21

Skäl för invändningar

- 1. En invändning enligt artikel 48.1 första stycket ska endast anses giltig om den inkommer till kommissionen inom tidsfristen och om den
 - a) innehåller välgrundade skäl till varför den föreslagna registreringen är oförenlig med förordningens bestämmelser, eller
 - b) innehåller uppgifter om en eventuell tidigare användning av namnet som skulle kunna påverkas negativt av den föreslagna registreringen.
- 2. Det kriterium som anges i led b i punkt 1 ska bedömas i förhållande till Europeiska unionens territorium.

Artikel 22

Register över garanterade traditionella specialiteter

1. Kommissionen ska, genom genomförandeakter och utan bistånd från den kommitté som avses i artikel 54, skapa och uppdatera ett register över de garanterade traditionella specialiteter som erkänns enligt denna ordning och registret ska vara tillgängligt för allmänheten.
2. Kommissionen får, i form av genomförandeakter och utan bistånd från den kommitté som avses i artikel 54, fastställa hur registret ska utformas och vad det ska innehålla.

Artikel 23

Namn, symbol och beteckning

1. Ett namn som har registrerats som en garanterad traditionell specialitet får användas av varje aktör som saluför en produkt som uppfyller kraven i specifikationen i fråga.
2. Det ska skapas en EU-symbol för marknadsföring av ordningen med garanterade traditionella specialiteter.
3. Vid saluföring av produkter som har sitt ursprung i EU som garanterade traditionella specialiteter enligt denna förordning ska den symbol som avses i punkt 2, utan förbehåll för punkt 4, finnas med i märkningen.

När det gäller garanterade traditionella specialiteter som har producerats utanför EU får symbolen användas i märkningen, men det är inget krav.

Symbolen i punkt 2 får kompletteras med eller ersättas av uttrycket ”garanterad traditionell specialitet”.

4. För att säkra att konsumenten får korrekt information ska kommissionen, genom genomförandeakter, fastställa vilka tekniska egenskaper EU-symbolen ska ha, samt regler för märkningen av produkter som benämns som garanterade traditionella specialiteter, inbegripet på vilka språk uppgifterna ska anges.

Artikel 24

Begränsad användning av registrerade namn

1. De registrerade namnen ska vara skyddade mot varje form av missbruk, imitation eller anspelning, och mot varje annan form av bruk som kan vara vilseledande för konsumenten.
2. Medlemsstaterna ska se till att de handelsbeskrivningar som används på nationell nivå inte kan förväxlas med de registrerade namnen.
3. Kommissionen får, genom genomförandeakter, fastställa regler för skyddet av garanterade traditionella specialiteter.

Övergångsbestämmelser

1. Namn som har registrerats i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EG) nr 509/2006 och som beskriver produkter som omfattas av denna avdelnings tillämpningsområde ska automatiskt föras upp i det register som avses i artikel 22 i denna förordning. Specifikationerna för dessa ska likställas med de specifikationer som avses i artikel 19. Alla särskilda övergångsbestämmelser som antagits i samband med sådana registreringar ska fortsätta att gälla. Namn som beskriver produkter som inte omfattas av denna avdelning får användas på de villkor som anges i förordning (EG) nr 509/2006 fram till och med den 31 december 2017.
2. Namn som har registrerats i enlighet med artikel 1.1 första stycket och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 509/2006, inbegripet namn som har registrerats på grundval av de ansökningar som avses i artikel 55.1 andra stycket i denna förordning, får användas på de villkor som anges i förordning (EG) nr 509/2006 fram till och med den 31 december 2017.
3. För att skydda producenternas och de berörda aktörernas rättigheter och legitima intressen får kommissionen, genom delegerade akter, fastställa kompletterande övergångsbestämmelser.

Avdelning IV

FAKULTATIVA KVALITETSTERMER

Artikel 26

Syfte

Det bör inrättas en ordning för fakultativa kvalitetstermer för att göra det lättare för producenter av jordbruksprodukter med värdehöjande egenskaper eller kvaliteter att informera om dessa egenskaper och kvaliteter på den inre marknaden, särskilt till stöd för och som komplement till de specifika handelsnormerna.

Artikel 27

Befintliga fakultativa kvalitetstermer

1. De fakultativa kvalitetstermer som ska omfattas av denna förordning den dag då den träder ikraft är de som anges i bilaga II till denna förordning samt i de rättsakter i vilka termerna ifråga fastställs och genom vilka deras användning regleras.
2. De fakultativa kvalitetstermer som avses i punkt 1 ska förbli giltiga till dess att de ändras eller stryks enligt artikel 28.

Artikel 28

Reservering, ändring och strykning

För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar, den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, marknadssituationen och utvecklingen när det gäller handelsnormer och internationella standarder ska kommissionen, genom delegerade akter, kunna göra följande:

- a) Reservera en kompletterande fakultativ kvalitetsterm och fastställa villkor för hur den får användas.
- b) Ändra villkoren för hur en fakultativ kvalitetsterm får användas.
- c) Stryka en fakultativ kvalitetsterm.

Artikel 29

Kompletterande fakultativa kvalitetstermer

1. En kompletterande fakultativ kvalitetsterm ska uppfylla följande villkor:

- a) Termen ska avse en produkts egenskaper eller en jordbruks- eller bearbetningsmässig kvalitet.
- b) Termen ska avse värdehöjande egenskaper hos produkten jämfört med produkter av liknande slag.
- c) Produktens ska ha saluförts med inriktning på de egenskaper eller en jordbruks- eller bearbetningsmässig kvalitet enligt led a och ska kunna identifieras på grundval av detta av konsumenter i flera medlemsstater.

Kommissionen ska ta hänsyn till relevanta internationella standarder.

- 2. Fakultativa termer som avser de tekniska egenskaper som en produkt måste ha för att uppfylla de obligatoriska handelsnormerna och som inte är avsedda att upplysa konsumenterna om dessa egenskaper hos produkten får inte reserveras inom denna ordning.
- 3. För att ta hänsyn till vissa sektors särdrag och konsumenternas förväntningar får kommissionen, genom delegerade akter, fastställa tillämpningsföreskrifter för de villkor som anges i punkt 1.

Artikel 30

Begränsning av användningen

- 1. En fakultativ kvalitetsterm får endast användas för att beskriva produkter som uppfyller relevanta krav.
- 2. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att övrig produktmärkning inte kan förväxlas med de fakultativa kvalitetstermerna.
- 3. Kommissionen får, genom genomförandeakter, fastställa regler för användningen av fakultativa kvalitetstermer.

Artikel 31

Övervakning

Medlemsstaterna ska genomföra riskanalysbaserade kontroller för att säkra att bestämmelserna i denna avdelning efterlevs och, vid överträdelser, utmäta lämpliga administrativa påföljder.

Avdelning V

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Kapitel I

Offentliga kontroller beträffande skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter

Artikel 32

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel ska gälla för de kvalitetsordningar som fastställs i avdelningarna II och III.

Artikel 33

Utseende av behörig myndighet

1. I enlighet med förordning (EG) nr 882/2004 ska medlemsstaterna utse den eller de behöriga myndigheter som ska ansvara för de offentliga kontroller som ska göras för att säkra efterlevnaden av de krav som fastställs inom de kvalitetsordningar som inrättas genom denna förordning.

De förfaranden och krav som föreskrivs i förordning (EG) nr 882/2004 ska i tillämpliga delar gälla för de offentliga kontroller som görs för att säkra efterlevnaden av de krav som fastställs inom de kvalitetsordningar som inrättas genom denna förordning för de produkter som anges i bilaga I till denna förordning.

2. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 ska lämna tillfredsställande garantier för objektivitet och opartiskhet, samt förfoga över den kvalificerade personal och de resurser som de behöver för att genomföra sina uppgifter.
3. De offentliga kontrollerna ska omfatta följande:
 - a) Kontroll av att varje produkt överensstämmer med produktspecifikationen för densamma.
 - b) Kontroll av hur registrerade namn används för att beskriva produkter som saluförs; användningen ska följa artikel 13 när det gäller namn som registrerats i enlighet med avdelning II och artikel 24 när det gäller namn som registrerats enligt avdelning III.

Artikel 34

Kontroll av att produkterna överensstämmer med produktspecifikationerna

1. När det gäller skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter som avser produkter som har sitt ursprung inom Europeiska unionen, ska, innan produkterna släpps ut på marknaden, kontroll av att produkterna överensstämmer med produktspecifikationerna genomföras av
 - a) en eller flera behöriga myndigheter enligt artikel 33 i denna förordning, och/eller
 - b) ett eller flera kontrollorgan i den mening som avses i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 882/2004 som agerar som produktcertifieringsorgan.

Kostnaderna för sådana kontroller av överensstämmelsen med produktspecifikationerna ska bäras av de aktörer som omfattas av kontrollerna.

2. När det gäller ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter som avser produkter som har sitt ursprung i tredjeland, ska, innan produkterna släpps ut på marknaden, kontroll av att produkterna överensstämmer med produktspecifikationerna genomföras av
 - a) en eller flera offentliga myndigheter som utsetts av tredjelandet, och/eller
 - b) ett eller flera produktcertifieringsorgan.

3. Medlemsstaterna ska offentliggöra namn och adress för de myndigheter och organ som avses i punkt 1 och ska regelbundet uppdatera uppgifterna.

Medlemsstaterna ska offentliggöra namn och adress för de myndigheter och organ som avses i punkt 2 och ska regelbundet uppdatera uppgifterna.

4. Kommissionen får, genom genomförandeakter och utan bistånd från den kommitté som avses i artikel 54, fastställa på vilket sätt namn och adress för de produktcertifieringsorgan som avses i punkterna 1 och 2 ska offentliggöras.

Artikel 35

Kontroll av hur namn används vid saluföringen

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namn och adress för de behöriga myndigheter som avses i punkt 33. Kommissionen ska offentliggöra myndigheternas namn och adresser.

Artikel 36

Delegering till kontrollorgan

1. De behöriga myndigheterna får i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 882/2004 delegera vissa uppgifter i samband med de offentliga kontrollerna av kvalitetsordningarna till ett eller flera kontrollorgan.
2. Kontrollorganen ska vara ackrediterade i enlighet med Europastandarden EN 45011 eller ISO/IEC-guide 65 (Allmänna krav för organ som handhar produktcertifieringsprogram).
3. Den ackreditering som avses i punkt 2 får endast utföras av
 - a) ett nationellt ackrediteringsorgan inom EU i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 765/2008, eller
 - b) ett ackrediteringsorgan utanför EU som har undertecknat International Accreditation Forums (IAF) multilaterala avtal om erkännande av produktcertifiering.

Artikel 37

Planering av kontrollverksamheten och rapportering om denna

1. Medlemsstaterna ska se till att de kontrollkrav som anges i detta kapitel förs in i ett separat avsnitt av de fleråriga nationella kontrollplanerna enligt artikel 41, 42 och 43 i förordning (EG) nr 882/2004.
2. I de årliga rapporterna om kontroller av efterlevnaden av de krav som föreskrivs i denna förordning ska ingå ett separat avsnitt med den information som avses i artikel 44 i förordning (EG) nr 882/2004.

Kapitel II

Begränsningar avseende viss tidigare användning

Artikel 38

Generiska termer

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13 ska denna förordning inte påverka användningen av termer som är generiska inom Europeiska unionen, inte ens om den generiska termen ingår i ett namn som är skyddat enligt en kvalitetsordning.
3. När det avgörs huruvida ett namn har blivit generiskt, ska hänsyn tas till alla faktorer och då i i synnerhet följande:

- a) De rådande förhållandena i medlemsstaterna, särskilt i de områden där produkten konsumeras.
 - b) Relevant nationell lagstiftning eller relevant EU-lagstiftning.
4. För att säkra ett fullgott skydd av de berörda parternas intressen får kommissionen, genom delegerade akter, fastställa kompletterande regler för hur generisk status enligt punkt 1 ska fastställas för namn och termer.

Artikel 39

Växtsorter och djurrasraser

1. I de fall då ett namn eller en term som är skyddat/skyddad eller reserverat/reserverad inom ramen för en kvalitetsordning enligt avdelningarna II, III och IV innehåller namnet på en växtsort eller en djurras ska denna förordning inte förhindra att produkter vars märkning innehåller sådana växtsorts- eller djurrasnamn saluförs, förutsatt att följande villkor uppfylls:
- a) Produkten ifråga ska innehålla eller härröra från den angivna växtsorten eller djurrasen.
 - b) Det förekommer ingen vilseledning av konsumenterna.
 - c) Växtsorts- eller djurrasnamnet används på ett sådant sätt att rättvis konkurrens kan säkras.
 - d) Användningen innebär inte att den skyddade termens anseende utnyttjas.
 - e) När det gäller den kvalitetsordning som avses i avdelning II: Produktionen och saluföringen av produkter, vars namn innehåller namnet på en viss växtsort eller en viss djurras, sträckte sig utanför ursprungsområdet redan innan ansökan om registrering av den geografiska beteckningen lämnades in.
2. Kommissionen får, genom delegerade akter och för att ytterligare klargöra i vilken mån aktörer inom livsmedelssektorn får använda namn på växtsorter och djurrasraser enligt punkt 1, fastställa kompletterande regler för detta.

Artikel 40

Förhållandet till den immateriella äganderätten

De kvalitetsordningar som beskrivs i avdelningarna III och IV ska tillämpas utan att detta påverkar EU:s regler eller medlemsstaternas nationella regler avseende den immateriella äganderätten, däribland reglerna avseende ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och varumärken.

Kapitel III

Beteckningar, symboler och producenternas roll

Artikel 41

Skydd av beteckningar och symboler

1. Beteckningar, akronymer och symboler som hänvisar till kvalitetsordningarna får endast användas för märkning av produkter som har producerats i enlighet med de regler som gäller för den kvalitetsordning som de hänvisar till. Detta gäller särskilt följande beteckningar, akronymer och symboler:
 - a) ”Skyddad ursprungsbeteckning”, ”skyddad geografisk beteckning”, ”geografisk beteckning”, ”SUB”, ”SGB” och tillhörande symboler i enlighet med avdelning II.
 - b) ”Garanterad traditionell specialitet”, ”GTS” och tillhörande symbol i enlighet med avdelning III.
2. I enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1290/2005 får Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), på kommissionens initiativ eller för dess räkning, genom central förvaltning finansiera administrativt stöd avseende utveckling, förberedande verksamhet, övervakning, administrativt och juridiskt stöd, rättshjälp, registreringsavgifter, förnyelseavgifter, avgifter för varumärkesövervakning, domstolsavgifter och andra relevanta åtgärder som krävs för att skydda de beteckningar, akronymer och symboler som ingår i kvalitetsordningarna mot varje form av missbruk, imitation eller anspelning, och mot varje annan form av bruk som kan vara vilseledande för konsumenten, inom EU och i tredjeland.
3. Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta regler för ett enhetligt skydd av de beteckningar, akronymer och symboler som avses i punkt 1.

Artikel 42

Gruppernas roll

Utan att det påverkar de specifika bestämmelserna om producentorganisationer och branschorganisationer i förordning (EG) nr 1234/2007 ska en grupp ha rätt att

- a) vara med och säkra att produktkvaliteten kan garanteras på marknaden genom att gruppen övervakar användningen av varumärken, och vid behov, informerar de behöriga myndigheterna enligt artikel 33 och inom ramen för artikel 13.3,
- b) utarbeta informationsåtgärder och säljfrämjande åtgärder som syftar till att informera konsumenterna om produkternas värdehöjande kvaliteter,

- c) utarbeta åtgärder som syftar till att säkra att produkterna överensstämmer med specifikationerna,
- d) vidta åtgärder för att få ordningen att fungera bättre, bland annat genom ekonomisk sakkunskap, ekonomiska analyser, spridning av ekonomisk information om ordningen och genom rådgivning till producenterna.

Artikel 43

Rätten att utnyttja ordningarna

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla aktörer som uppfyller kraven enligt avdelningarna II och III ges möjlighet att omfattas av det kontrollsystem som avses i artikel 34.
2. Aktörer som bereder och lagrar produkter som är traditionella specialiteter, produkter med skyddad ursprungsbeteckning eller produkter med skyddad geografisk beteckning eller som saluför sådana produkter ska också omfattas av det kontrollsystem som avses i kapitel I i denna avdelning.
3. Medlemsstaterna ska säkra att de aktörer som önskar ingå i en kvalitetsordning enligt avdelningarna III och IV och följa dess regler ges möjlighet till detta och inte förhindras att delta av diskrimineringsskäl eller andra skäl som inte bygger på objektiva grunder.

Artikel 44

Avgifter

Utan att det påverkar förordning (EG) nr 882/2004, särskilt inte bestämmelserna i kapitel VI i avdelning II i den förordningen, får medlemsstaterna ta ut en avgift som täcker myndigheternas kostnader för förvaltningen av kvalitetsordningarna, som kostnader för behandling av ansökningar, invändningar, ansökningar om ändringar och ansökningar om upphävande enligt denna förordning.

Kapitel IV

Ansöknings- och registreringsförfaranden när det gäller skyddade ursprungsbeteckningar, skyddade geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter

Artikel 45

Ansökningsförfarandenas tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel ska gälla för de kvalitetsordningar som fastställs i avdelningarna II och III.

Artikel 46

Ansökan om registrering av namn

1. En ansökan om registrering av ett namn inom ramen för den kvalitetsordning som avses i artikel 45 får endast lämnas in av en grupp.

I undantagsfall får en fysisk eller juridisk person betraktas som en grupp.

För att motverka att det fastställs orimliga krav får kommissionen, genom delegerade akter, definiera vad som ska förstås med de undantagsfall som avses i andra stycket.

2. Om en ansökan inom ramen för den ordning som anges i avdelning II avser ett geografiskt område i en medlemsstat eller om en ansökan inom den ordning som anges i avdelning III lämnas in av en grupp som är etablerad i en medlemsstat, ska ansökan ställas till myndigheterna i medlemsstaten.

Medlemsstaten ska granska ansökan på lämpligt sätt för att avgöra om den är motiverad och uppfyller villkoren för respektive ordning.

3. Medlemsstaten ska vid den granskning som avses i punkt 2 andra stycket inleda ett nationellt invändningsförfarande, där det säkerställs att ansökan i fråga får tillräcklig offentlighet och där det föreskrivs en rimlig tidsfrist under vilken alla fysiska eller juridiska personer som har ett legitimt intresse och är etablerade eller bosatta i den medlemsstaten kan framföra invändningar mot ansökan.

4. Om medlemsstaten, efter bedömning av eventuella invändningar, anser att förordningens villkor är uppfyllda, får medlemsstaten fatta ett positivt beslut om ansökan och registrera ett ansökningsärende hos kommissionen.

Medlemsstaten ska se till att dess positiva beslut offentliggörs och att varje fysisk eller juridisk person som har ett legitimt intresse i ärendet ges möjlighet att överklaga.

5. Om en ansökan inom ramen för den ordning som anges i avdelning II avser ett geografiskt område i ett tredjeland eller om en ansökan inom den ordning som anges

i avdelning III lämnas in av en grupp som är etablerad i ett tredjeland, ska ansökan ställas till kommissionen, antingen direkt eller via myndigheterna i tredjelandet.

6. De ansökningshandlingar som avses i denna artikel och som skickas in till kommissionen ska avfattas på ett av unionens officiella språk.
7. Kommissionen får, genom delegerade akter, fastställa de regler som behövs för att förenkla ansökningsprocessen och för att tydliggöra hur ansökan ska utformas och vilka handlingar som ska ingå, även när det gäller ansökningar som gäller mer än ett nationellt territorium.

Artikel 47

Kommissionens granskning och offentliggörande med avseende på eventuella invändningar

1. Kommissionen ska på lämpligt sätt granska en ansökan som lämnats in i enlighet med artikel 46 för att avgöra om den är motiverad och uppfyller villkoren för respektive ordning. Granskningen bör slutföras inom sex månader.

Kommissionen ska, genom genomförandakter utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 54, offentliggöra en förteckning över de namn för vilka det lämnats in registreringsansökningar till kommissionen, med uppgift om den dag de lämnats in till kommissionen.

2. Om kommissionen, på grundval av den granskning som genomförs i enlighet med punkt 1 första stycket, anser att villkoren i denna förordning är uppfyllda ska kommissionen, genom genomförandakter utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 54, offentliggöra följande information i *Europeiska unionens officiella tidning*:
 - a) När det gäller ansökningar inom den ordning som avses i avdelning II: det sammanfattande dokumentet och en hänvisning till den offentliggjorda produktspecifikationen.
 - b) När det gäller ansökningar inom den ordning som avses i avdelning III: specifikationen.

Artikel 48

Invändningsförfarande

1. Inom två månader från det att en ansökan offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* får myndigheterna i en medlemsstat eller ett tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med ett legitimt intresse som är etablerad i ett tredjeland lämna in en invändning till kommissionen.

Fysiska och juridiska personer med ett legitimt intresse som är etablerade eller bosatta i en annan medlemsstat än den från vilken en ansökan kommer får lämna in invändningar till den medlemsstat där de är etablerade inom en sådan tidsfrist att medlemsstaten kan inkomma med en invändning enligt punkt 1.

2. Kommissionen ska undersöka om invändningarna kan tas upp till prövning.
3. I de fall då en invändning kan tas upp till prövning ska kommissionen uppmana den myndighet eller person som har lämnat in invändningen och den myndighet eller person som har lämnat in ansökan att inleda diskussioner i ärendet under en lämplig tidsperiod på högst tre månader.
4. Om det till följd av de diskussioner som avses i punkt 3 görs väsentliga ändringar av de uppgifter som har offentliggjorts i enlighet med artikel 47.2 ska kommissionen göra en ny granskning i enlighet med artikel 47.1.
5. Invändningen och tillhörande handlingar som skickas in till kommissionen i enlighet med punkterna 1–4 ska avfattas på ett av unionens officiella språk.
6. Kommissionen får, genom delegerade akter, fastställa regler för invändningsförfarandet för att säkra att det är tydligt hur förfarandet ska gå till och vilka tidsfrister som gäller.

Artikel 49

Beslut om registrering

1. Om kommissionen, på grundval av den information som står till dess förfogande efter det att den avslutat den granskning som avses i artikel 47.1, anser att villkoren för registrering inte uppfylls ska kommissionen, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 54, fatta beslut om att avslå ansökan.
2. Om det inte inkommer någon invändning som kan tas upp till prövning enligt artikel 48 till kommissionen ska kommissionen, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 54, registrera namnet ifråga.
3. Om det inkommer en invändning som kan tas upp till prövning ska kommissionen, efter det att det hållits diskussioner enligt artikel 48.3 och med hänsyn tagen till resultatet av diskussionerna, göra ett av följande:
 - a) Om parterna har nått en överenskommelse ska kommissionen registrera namnet genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 54 och vid behov ändra den information som har offentliggjorts enligt artikel 47.2 (förutsatt att det inte är fråga om väsentliga ändringar).
 - b) Om parterna inte har nått någon överenskommelse ska kommissionen fatta beslut genom genomförandeakter.
4. De akter genom vilka registreringen görs och beslut om avslående ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 50

Ändringar av produktspecifikationer

1. En grupp som har ett legitimt intresse får ansöka om ändring av en produktspecifikation.

I ansökan ska anges vilka ändringar som begärs med motiveringar.

2. Om ändringen medför en eller flera ändringar av specifikationen som inte kan betraktas som mindre ändringar ska ansökan om ändring göras i enlighet med förfarandet i artiklarna 46, 47, 48 och 49.

Om de föreslagna ändringarna är mindre ändringar ska kommissionen, genom genomförandeakter och utan bistånd av den kommitté som avses i artikel 54, antingen godkänna eller avslå ansökan. Vid godkännande ska kommissionen offentliggöra de uppgifter som avses i artikel 46.2 i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En ändring kan inte betraktas som mindre om den avser en ändring av det registrerade namnet eller om den innebär ett hinder för den inre marknadens funktion.

3. För att förenkla administrationen av ändringsansökningar ska kommissionen, genom delegerade akter, definiera vad som menas med begreppet mindre ändring och vilket dess tillämpningsområde är, samt fastställa hur en ändringsansökan ska utformas och vad den ska innehålla.

Artikel 51

Avregistrering

1. Kommissionen får, på eget initiativ eller på begäran av en fysisk eller juridisk person som har ett legitimt intresse, genom genomförandeakter, avregistrera en skyddad ursprungsbeteckning, en skyddad geografisk beteckning eller en garanterad traditionell specialitet i följande fall:

- a) Det kan inte säkras att kraven i specifikationen efterlevs.
- b) Det har under minst fem år inte saluförts några produkter med den aktuella garanterade traditionella specialiteten, den aktuella skyddade ursprungsbeteckningen eller den aktuella skyddade geografiska beteckningen.

Kommissionen får, på begäran av de producenter som framställer den produkt som saluförs med det registrerade namnet, avregistrera namnet ifråga.

2. För att säkra att förfarandena är tydliga och att alla parter ges möjlighet att försvara sina rättigheter och legitima intressen ska kommissionen, genom delegerade akter, fastställa regler för hur avregistreringsförfarandet ska gå till.

Avdelning VI

BESTÄMMELSER OM FÖRFARANDEN OCH SLUTBESTÄMMELSER

Kapitel I

Bestämmelser om förfaranden

Artikel 52

Kommissionens befogenheter

När befogenheter ges till kommissionen ska den agera i enlighet med det förfarande som avses i artikel 53 när det gäller delegerade akter, och i enlighet med det förfarande som avses i artikel 54 när det gäller genomförandeakter, om inte annat uttryckligen föreskrivs i denna förordning.

Artikel 53

Delegerade akter

1. Kommissionen ska ges befogenhet att under obestämd tid anta de delegerade akter som avses i denna förordning.

Så snart som kommissionen har antagit en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.

2. Europaparlamentet eller rådet får när som helst återkalla den delegerade befogenhet som avses i punkt 1.

Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida delegeringen av befogenheter ska återkallas ska informera den andra lagstiftaren och kommissionen senast en månad innan det slutliga beslutet fattas, och ange de delegerade befogenheter som kan komma att återkallas samt skälen till återkallandet.

Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet inte längre är giltig. Beslutet ska få omedelbar verkan, eller vid ett senare datum som anges i beslutet. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft. Beslutet ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på två månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ får denna period förlängas med två månader.

Om varken Europaparlamentet eller rådet vid fristens utgång invänt mot den delegerade akten ska den delegerade akten offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som föreskrivs i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft innan tidsfristen löper ut om både Europaparlamentet och rådet har meddelat kommissionen att de har för avsikt att inte göra några invändningar.

Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt ska den inte träda i kraft. Den institution som invänt mot en delegerad akt ska ange skälen för detta.

Artikel 54

Genomförandeakter

[Om genomförandeakter antas i enlighet med denna förordning, ska kommissionen bistås av kommittén för kvalitetspolitik för jordbruksprodukter och det förfarande som avses i artikel [5] i förordning (EU) nr [xxxx/åååå] (*kompletteras efter det att förordningen om kontrollmekanismer enligt artikel 291.2 i EUF-fördraget, som för närvarande diskuteras av Europaparlamentet och rådet, har antagits*) ska tillämpas.]

Kapitel II

Upphävande och slutbestämmelser

Artikel 55

Upphävande

1. Förordningarna (EG) nr 509/2006 och (EG) nr 510/2006 ska upphöra att gälla.

Artikel 1.1 och artikel 13 i förordning (EG) nr 509/2009 ska emellertid fortsätta att tillämpas avseende ansökningar för produkter som inte omfattas av avdelning III och som har kommit in till kommissionen före den dag då denna förordning träder i kraft.

2. Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III till denna förordning.

Artikel 56

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den [...]

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
[...]

På rådets vägnar
Ordförande
[...]

BILAGA I

Produkter som avses i artikel 2.1

I. URSPRUNGSBETECKNINGAR OCH GEOGRAFISKA BETECKNINGAR

- Öl.
- Choklad och härledda produkter.
- Bröd, konditorivaror, konfekt, skorpor och andra bagerivaror.
- Drycker framställda av växtextrakter.
- Pastaprodukter.
- Salt.
- Naturliga gummi- och hartsvaror.
- Senapspasta.
- Hö.
- Eteriska oljor.
- Kork.
- Karminsyra.
- Blommor och prydnadsväxter.
- Bomull.
- Ull.
- Korgvide.
- Skäktat lin.

II. GARANTERADE TRADITIONELLA SPECIALITETER

- Färdiglagade rätter.
- Öl.
- Choklad och härledda produkter.
- Bröd, konditorivaror, konfekt, skorpor och andra bagerivaror.

- Drycker framställda av växtextrakter.
- Pastaprodukter.

BILAGA II

Fakultativa kvalitetstermer

Produktkategori (hänvisning till Kombinerade nomenklaturen)	Fakultativa kvalitetstermer	Rättsakt i vilken termen och dess användningsvillkor definieras
Fjäderfäkött KN-nummer 0207, 0210	utfordrad med extensivt uppfödd inomhus tillgång till utomhusvistelse traditionell utomhusvistelse uppfödd i full frihet slaktålder gödningsperiodens längd	Artikel 11 i förordning (EG) nr 543/2008
Ägg KN-nummer 0407	färska extra eller extra färska uppgift om värphönsfoder	Artikel 12 i förordning (EG) nr 589/2008 Artikel 14 i förordning (EG) nr 589/2008 Artikel 15 i förordning (EG) nr 589/2008
Honung KN-nummer 0409	produktens ursprung från blommor eller växter regionalt ursprung territorialt ursprung topografiskt ursprung specifika kvalitetskriterier.	Artikel 2 i direktiv 2001/110/EG
Olivolja KN-nummer 1509	första kallpressningen kallextraherad syrahalt stark fruktig: mogen eller omogen bitter intensiv medel lätt välbalanserad mild olja	Artikel 5 i förordning (EG) nr 1019/2002
Mjölk och mjölkprodukter KN-nummer 04	traditionellt smör	Artikel 115 i förordning (EG) nr 1234/2007 och bilaga XV till denna
Bredbara fetter KN-nummer 0405 och ex 2106, KN-nummer ex 1517, KN- nummer ex 1517 och ex 2106	reducerad fetthalt	

BILAGA III

Jämförelsetabeller enligt artikel 55.3

1. FÖRORDNING (EG) NR 509/2006

Förordning (EG) nr 509/2006	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 2.1
Artikel 1.2	Artikel 2.3
Artikel 1.3	Artikel 2.4
Artikel 2.1 a	Artikel 3.6
Artikel 2.1 b	Artikel 3.4
Artikel 2.1 c	-
Artikel 2.1 d	Artikel 3.3
Artikel 2.2 första till tredje stycket	-
Artikel 2.2 fjärde stycket	Artikel 46.1
Artikel 3	Artikel 22.1 första stycket
Artikel 4.1 första stycket	Artikel 18.1
Artikel 4.2	Artikel 18.2
Artikel 4.3 första stycket	-
Artikel 4.3 andra stycket	Artikel 18.3
Artikel 5.1	Artikel 40.1
Artikel 5.2	Artikel 39.1 och artikel 40.2
Artikel 6.1	Artikel 19.1
Artikel 6.1 a	Artikel 19.2 a
Artikel 6.1 b	Artikel 19.2 b
Artikel 6.1 c	Artikel 19.2 c
Artikel 6.1 d	-
Artikel 6.1 .e	Artikel 19.2 .d
Artikel 6 .1, f	-

Artikel 7.1 och 7.2	Artikel 46.1
Artikel 7.3 a och b	Artikel 20.1 a och b
Artikel 7.3 c	-
Artikel 7.3 d	-
Artikel 7.4	Artikel 46.2
Artikel 7.5	Artikel 46.3
Artikel 7.6, a–c	Artikel 46.4
Artikel 7.6 d	Artikel 20.2
Artikel 7.7	Artikel 46.5
Artikel 7.8	Artikel 46.6
Artikel 8.1	Artikel 47.1
Artikel 8.2 första stycket	Artikel 47.2 andra strecksatsen
Artikel 8.2 andra stycket	Artikel 49.1
Artikel 9.1 och 9.2	Artikel 48.1
Artikel 9.3	Artikel 21.1 och 21.2
Artikel 9.4	Artikel 49.2
Artikel 9.5	Artikel 49.3 och .49.4
Artikel 9.6	Artikel 48.5
Artikel 10	Artikel 51
Artikel 11	Artikel 50
Artikel 12	Artikel 23
Artikel 13.1	-
Artikel 13.2	Artikel 23.1
Artikel 13.3	-
Artikel 14.1	Artikel 33.1
Artikel 14.2	Artikel 43.1

Artikel 14.3	Artikel 34.3 andra stycket
Artikel 15.1, första strecksatsen	Artikel 33.3 a och artikel 34.1
Artikel 15.1 andra strecksatsen	Artikel 36.1
Artikel 15.2	Artikel 34.2
Artikel 15.3	Artikel 36.2
Artikel 15.4	Artikel 33.2
Artikel 16	-
Artikel 17.1 och .2	Artikel 24.1
Artikel 17.3	Artikel 24.2
Artikel 18	Artikel 54
Artikel 19.1 a	Artikel 19.3
Artikel 19.1 b	Artikel 46.8
Artikel 19.1 .c	Artikel 46.8
Artikel 19.1 .d	Artikel 22.2
Artikel 19.1 .e	Artikel 21.3
Artikel 19.1 f	Artikel 51 .2
Artikel 19.1 g	Artikel 23.5
Artikel 19.1 h	Artikel 50.3
Artikel 19.1 i	-
Artikel 19.2	Artikel 25.1
Artikel 19.3 a	-
Artikel 19.3 b	Artikel 25.2
Artikel 20	Artikel 44
Artikel 21	Artikel 55
Artikel 22	Artikel 56
Bilaga I	Bilaga I

2. **FÖRORDNING (EG) NR 510/2006**

Förordning (EG) nr 510/2006	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 2.1 och artikel 2.2
Artikel 1.2	Artikel 2.3
Artikel 1.3	Artikel 2.4
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 3.1 första stycket	Artikel 6 .1
Artikel 3.1 andra och third stycket	Artikel 38.1–3
Artikel 3.2–4	Artikel 6 .2–4
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5.1	Artikel 3.3 och artikel 46.1
Artikel 5.2	Artikel 46.1
Artikel 5.3	Artikel 8.1
Artikel 5.4	Artikel 46.2
Artikel 5.5	Artikel 46.3
Artikel 5.6	Artikel 9 och artikel 15.3
Artikel 5.7	Artikel 8.2
Artikel 5.8	-
Artikel 5.9	Artikel 8.1 andra stycket
Artikel 5.10	Artikel 46.6
Artikel 6.1 första stycket	Artikel 47.1
Artikel 6 .2 första stycket	Artikel 47.2 första strecksatsen
Artikel 6.2 andra stycket	Artikel 49.1
Artikel 7.1	Artikel 48.1 första stycket
Artikel 7 .2	Artikel 48.1 andra stycket
Artikel 7.3	Artikel 10
Artikel 7.4	Artikel 49.2 och artikel 49.4
Artikel 7.5	Artikel 49.3–4 och artikel 48.4
Artikel 7.6	Artikel 11
Artikel 7.7	Artikel 48.5
Artikel 8	Artikel 12
Artikel 9	Artikel 50

Artikel 10.1	Artikel 33.1
Artikel 10.2	Artikel 43.1
Artikel 10.3	Artikel 34.3 andra stycket
Artikel 11.1 första strecksatsen	Artikel 33.3 a och artikel 34.1
Artikel 11.1 andra strecksatsen	Artikel 36.1
Artikel 11.2	Artikel 34.2
Artikel 11.3	Artikel 36.2
Artikel 11.4	Artikel 33.2
Artikel 12	Artikel 51
Artikel 13.1	Artikel 13.1
Artikel 13.2	Artikel 13.2
Artikel 13.3	Artikel 15 .1
Artikel 13.4	Artikel 15.2
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 54
Artikel 16 a	Artikel 5.3
Artikel 16 b	Artikel 7.3
Artikel 16 c	Artikel 46.7
Artikel 16 d	Artikel 46.8
Artikel 16 e	-
Artikel 16 f	Artikel 48.6
Artikel 16 g	Artikel 12.5
Artikel 16 h	Artikel 50.3
Artikel 16 i	Artikel 11.4
Artikel 16 j	-
Artikel 16 k	Artikel 51.2
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 44
Artikel 19	Artikel 55
Artikel 20	Artikel 56

Bilaga I och II	Bilaga I
-----------------	----------

FINANSIERINGSÖVERSIKT				CM/JGS/tm/10/717666 Rev1 6.0.2010.1	
				DATUM: 24/11/2010	
1.	BUDGETRUBRIK: 05 04 05 02			ANSLAG: ÅB: 22,5 miljoner euro BB: 9 miljoner euro	
2.	TITEL: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter.				
3.	RÄTTSLIG GRUND: Artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.				
4.	SYFTE: Att skapa en koherent kvalitetspolitik för jordbruksprodukter i syfte att göra det lättare för producenterna att informera konsumenterna om jordbruksprodukternas kvaliteter, egenskaper och jordbruks- eller bearbetningsmässig kvaliteter.				
5.	BUDGETKONSEKVENSER	TOLV-MÅNADERS-PERIOD (miljoner euro)	INNEVARANDE BUDGETÅR 2010 (miljoner euro)	FÖLJANDE BUDGETÅR 2011 (miljoner euro)	
5.0	UTGIFTER - SOM BELASTAR GEMENSKAPENS BUDGET b)IDRAG/STÖD) - NATIONELLA MYNDIGHETER - ÖVRIGT	ÅB 0,150 BB 0,150	-	-	
5.1	INKOMSTER - GEMENSKAPENS EGNA MEDEL a)VGIFTER/TULLAR) - NATIONELLA		-	-	
		2012	2013	2014	2015
5.0.1	BERÄKNADE UTGIFTER	ÅB 0,110 BB 0,110	ÅB 0,150 BB 0,150	ÅB 0,150 BB 0,150	ÅB 0,150 BB 0,150
5.1.1	BERÄKNADE INKOMSTER				
5.2	BERÄKNINGSMETOD:				
6.0	KAN PROJEKTET FINANSIERAS MED DE MEDEL SOM ANSLAGITS UNDER DET BERÖRDA KAPITLET I BUDGETEN FÖR INNEVARANDE ÅR?				JA NEJ
6.1	KAN PROJEKTET FINANSIERAS GENOM ÖVERFÖRING MELLAN KAPITEL I DEN GÄLLANDE BUDGETEN?				JA NEJ
6.2	KOMMER DET ATT BEHÖVAS EN TILLÄGGSBUDGET?				JA NEJ
6.3	KOMMER DET ATT BEHÖVAS ANSLAG I KOMMANDE BUDGETAR?				JA NEJ
ANMÄRKNINGAR: De anslag som beräknas nödvändiga för de åtgärder som föreskrivs i artikel 46.3 (särskilt avseende registrering och skydd av logotyper, beteckningar och akronymer i tredjeland) uppgår till 110 000 euro för 2012 och till 150 000 euro per år från och med 2013. De anslag som beräknas för 2014 och 2015 är beroende av om det kommer att finnas tillgängliga medel.					